

மே - 1985

2-50

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: **லிமலிக ஜீவா**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aayanaham.org

RANI GRINDING MILLS

219, MAIN STREET

MATALE

SRI LANKA

PHONE: 056-2425

VIJAYA GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS:- AGRO CHEMICALS, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS.

No. 85, Sri Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street,) COLOMBO-13.

Phone: 27011

*ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவ
யாதியிசைய கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துள்ளுவார்*

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

188

மே — 1985

இருபதாவது ஆண்டு

இன்னமும் மூன்று மாதங்கள்தான் இடையில் உள்ளன. ஆகஸ்ட் மாதம். மல்லிகை ஆண்டு மலர் மாதம். இம் மூன்றையும் ஆழம் தீரம்பிய தரமான ஆண்டு மலர் ஒன்றைத் தயாரிக்க விரும்புகிறோம். இலக்கிய நண்பர்கள் பூரண ஒத்துழைப்பு நல்கவேண்டும்.

இதையே மலருக்கெழுதும் நண்பர்கள் அன்பாணையாகக் கருதி மல்லிகையைக் கௌரவிக் வேண்டுகிறோம்.

பொதுவாக இப்பொழுது சில மாதங்களாக மல்லிகையில் இடம் பெறும் சர்க்கரைக்காய் கட்டுரைகள் பற்றி பல கருத்துக்கள் பல முனைகளில் பேசப்படுகின்றன. நமக்கும் சொல்லைப்படுகின்றன: அக் கருத்துக்களை எழுத்து வடிவில் சிவனியிடச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏனோ பின் நிற்கிறார்கள்; தெரிவதில்லை.

எந்தக் கருத்தாக இருந்தாலும் உலகமே மனதில் பட்டதை ஒளிவு மறைவின்றி எழுதுங்கள்... அது நமது மனசுமக்கும் கருத்துக்களைச் செழுமைப்படுத்த உதவும்.

மல்லிகையில் என்னென்ன புது அம்சங்களைச் சேர்க்கலாம். எவற்றைத் தவிர்க்கலாம் என்பதையும் எம்க்கு அறியத் தாருங்கள்.

மல்லிகையில் எதிர்கால வளர்ச்சியில் நம்பிக்கையுள்ள அனைவருடனும் மல்லிகை நேசக் கரம் நீட்டிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. ஒரு புதிய கால கட்டத்தில் எகையெகையல்லாம் மல்லிகை சதிக்க வேண்டுகிறோம் விரும்புகின்றீர்களோ அதை நமக்குத் தெரிவிப்புகள்.

— ஆசிரியர்

மல்லிகை 234 B, — கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மல்லிகையில் வரும் கதைகள் சம்பவங்கள் ஆனதும் கற்பனையே.

அண்ப்படி

சிங்களச் சிறுகதை எழுத்தாளரில் முன்னோடி திரு. ஜி. பி. சேனநாயக்கா அவர்கள். சமீபத்தில் மறைந்து விட்டார். இவரது கதைகள் முன்னர் மல்லிகையில் வெளி வந்துள்ளன.

இவரது இலக்கிய வாழ்க்கை பற்றிய கட்டுரை ஒன்று சில மாதங்களுக்கு முன்னர் மல்லிகையில் வெளிவந்தது. டாக்டர் சரத் சந்திரவின் அக் கட்டுரையை திரு. கே. ஜி. அமரதாஸா தமிழில் மொழி பெயர்த்திருந்தார்.

கலைஞர் என்ற முறையிலும், மனிதன் என்ற ரீதியிலும் முழு மனதுக் குலத்தையும் நேசிக்கத் தெரிந்தவராக கடைசிவரையும் திரு. ஜி. பி. சேனநாயக்கா வாழ்ந்து வந்தார்.

கலைஞர்களை மொழி கடந்து, இனங் கடந்து, தேசங் கடந்து தமிழ் மக்கள் மதிப்பவர்கள், நேசிப்பவர்கள். அதை நினைவு படுத்தும் முகமாக மறைந்த கலைஞரை மல்லிகை கௌரவிக்கின்றது.

— ஆசிரியர்

எழுத்தை நம்பியே வாழ்ந்தவர்

— தங்கதேவன்

இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சிங்கள இலக்கியப் பரப்பில் தம் செல்வாக்கைப் பல்வேறு விதங்களிற் செலுத்திய சிரேஷ்டரான குணத்திலக்க பண்டார சேனநாயக்க, 1985 மார்ச் 16 ந்தேதி மறைந்தார்.

இலக்கியப் படைப்புக்களுக்காக மாத்திரமன்றி. வாழ்க்கையின் சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்த தீரத்திற்காகவும் அவர் மக்களால் போற்றப்பட வேண்டியவர்.

எழுத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்தவர் என்பதோடு தம் வாழ்வின் கடைசியில் மூன்று நான்கு ஆண்டுகளை அவர் பார்வை இழந்தவராகவே கழிக்கவும் நேர்ந்தது.

பார்வை இருந்தபோது ஒன்பது நாவல்களை எழுதிய ஜி. பி. அதை இழந்த பின்னர் பதினாறு படைப்புகளை — தம் சகோதரியின் கையெழுத்தில் — நிர்மாணிப்பதில் வெற்றி கண்டார். இதற்கு அவர் சொன்ன காரணம் குசுகிரமானது, சிந்திக்கத் தக்கது. 'புறப்பார்வை இழந்த பின் என்முன் புத்துலகொன்று திறக்கக் கண்டேன்'

படுத்தியவை. அவரை நோக்கி விடுக்கப்பட்ட சாட்டட்டியான விமர்சனங்களாகும்.

ஜி பியின் சிறுகதைகள், மேலைத் தேய ஆசிரியர்களின் படைப்புக்களுக்குச் சமமாக வைத்தெண்ணத் தக்கவையென்று சிங்கள இலக்கிய உலகிற் பேசப்படுகிறது. அவர் மனிதர்களைப் பற்றி எழுதினார், வாழ்வில் நம்பிக்கையை ஊட்டும் எழுத்துக்கள் அவருடையவை என்று கூறப்பட்ட அதேவேளையில், சமூக யதார்த்தத்தை மீறியவை என்ற விமர்சனமும் அவரது எழுத்துக்கள் மீது வைக்கப்பட்டதுண்டு.

சிறுகதை, கவிதை, நாவல், திறனாய்வு என்று பல துறைகளிலும் தம்மை இனங் காட்டிய ஜி. பி. பள்ளியில் பயின்றது— கொழும்பு ஆனந்த வித்தியாலயத்தில் — எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே.

எழுத்தை நம்பி வாழ்ந்ததால் அவர் கலையைக் காசாக்கி வாழ முயன்றாரென்றில்லை. எந்த இடத்திலும் சுய மரியாதையை விட்டுக் கொடாமல் — ஒரு கலைஞனுக்குரிய ஆத்மாபிமானத்தைக் காத்து — வாழ்ந்தவர். இதனால், வாழ்வின் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களுக்கு நெடுக முகங் கொடுக்க நேரிட்டது.

இந்தப் பொருளாதாரக் கஷ்டம் போல ஜி பியை அவரது இலக்கிய வாழ்வில் இம்சைப்

பொருளாதாரக் கஷ்டம் போல ஜி பியை அவரது இலக்கிய வாழ்வில் இம்சைப்

வாழ்வு, தம்மீது சுமத்திய இருண்டெல்லாம் இதயத்து வலிவோடு, இலக்கிய விழிகள் மூலம் ஊடுருவ முயன்ற தீரர். இறப்பதற்கு முதல் நாளிரவுகூட ஜிபி, 'ராஜாளி' என்றொரு கவிதையை எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

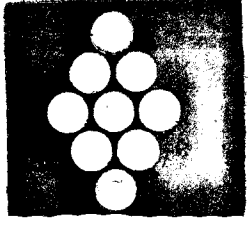
வெசாக் மலர்

தமிழ்க் கலைஞர்கள் மீது பேரபிமானம் கொண்டவரும் மல்லிகை சஞ்சிகையின் வளர்ச்சியில் அக்கறையுள்ளவருமான திரு. கே. ஜி. அமரதாசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழில் வெளிவந்த 'வெசாக் மலர்' இடைக்கப் பெற்றோம்.

அதி அற்புதமான அச்சமைப்புடன் எளிமையும் அதே சமயம் கவர்ச்சியும் பொலிகிறது. இம் மலரில் பலர் எழுதியுள்ளனர். சில கட்டுரைகளை அமரதாசாவே தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். அவரது தொண்டில் தமிழின் மீது அவர் கொண்டுள்ள பாசமும் நேசமும் தொனிக்கிறது.

பல கசப்பான, துயரமான, வேதனை மண்டிய சம்பவங்களுக்கிடையே இந்த இனிமைசான அணுகுமுறையைப் பார்க்கும் போது, சிக்கலான தீர்வுகளுக்கும் இந்த அணுகுமுறை சாலப் பொருந்தும் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

— ஆசிரியர்

கலை இலக்கியங்களும்

சமூகச் சக்திச் காப்பு விதியும்

சபா- ஜெயராட்சய

அந்த நெடும் பயணத்தின்
ஒவ்வொரு காலடியும்
முடிவிலாச் சிக்கன
உருண்டைகளாகவேயிருந்தன.

இலக்கிய உருவங்களுக்கு வினைத்திறன் ஊட்டும் செயற்பாடுகள் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெற்று வந்துள்ளன. சமூக இயங்கியல் பற்றிய உணர்வு இலக்கிய வினைத்திறன் ஊட்டலை ஆழமாகவும் வேகமாகவும் செயற்படுத்தி வந்துள்ளது. வினைத்திறன் ஊட்டல் என்பது "சக்திச் காப்பு விதி" என்ற அறிவியற் செயற்பாட்டுடன் இணைந்தது. குழலுக்குரிய பூரணமர்ன இயக்கப்பாடுகளானும் பொழுது குறைந்தனவு சக்தியைப் பயன்படுத்துதலும், உபயோகமற்ற முறையிலே சமூகச் சக்தி வெளியேறாமல் நிறுத்துதலும் சக்திச் காப்பு விதியின் விளக்கங்களுள் ஒன்றாக அமைகின்றது.

இலக்கிய உருவங்கள் சமூகச் சக்திச் காப்பு விதியின் வடிவங்கள். கவிதை இந்தப் பணியை மிகச் சிறப்பாக நிறைவேற்றி வைக்கின்றது.

பரந்து விரிந்த பிரமாண்டமான அனுபவம் கட்டுச் செட்டாக ஒரு சில அடிகளிலே அடக்கி நிறைத்து ஆற்றவென பொதிந்து தருதல் கவிதையின் செயற்பாடு. கவிதையின் செயற்பாடு சுருக்க விழத் தொடங்கிய நிலையிற் சக்திச் காப்பு விதியின் தொழிற்பாடாகத் தோன்றியதே புதுக்கவிதை என்று கொள்ள முடியும்.

பொதுவாக, மொழியின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் சமூகச் சக்திச் காப்பு விதி தொழிற்படுவதைக் கூர்ந்து அவதானிக்க முடியும். எழுத்தமைப்பு, சொற்பயன், நீண்ட வசனங்கள் குறுகுதல், சொற்புணர்ச்சி, பேச்சு மொழியின் சிக்கனவியல்புகள் முதலியவை மேற்குறித்த பண்பைக் காட்டுகின்றன.

இவற்றை நான் கூறிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, இரவீரவாக நமது கிராமங்களிலே ஆடப் பெற்ற கூத்துக்கள் கால அள

விலே சுருங்கி ஓரிரு மணித்தியால நாடகமாக மாறியதும் இந்தச் சக்திச் காப்பு விதியின் செயற்பாடாகக் கொள்ளத்தக்கது என்று எனது நண்பர் ஆமோதித்தார் இங்கு ஒரு பிரதான கருத்து நினைவு கொள்ளத்தக்கது. சக்திச்சாப்பு விதியென்பது சமூக இயக்கத்துடன் இணைந்து கொள்ளாத தூய விஞ்ஞான விதி என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட முடியாது. ஏனென்றால் காவியமும், நாவலும் போன்ற மொழிப் பருமன் கூடிய இலக்கிய உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றை மேலோட்டமாகப் பார்த்து, சக்திச்சாப்பு விதிக்கு முரண்பட்ட வடிவங்கள் என்று தீர்ப்புக்கூற முடியாது.

நிலவுடைமைச் சமூகவமைப்பின் பரந்து பட்ட, பல்முகத் தோற்றங்கள் கொண்ட தொகுதியைக் காட்டுவதற்குக் காவிய வடிவமும் கைத் தொழிற் புரட்சியுருவாக்கிய வெகு சிக்கலாகிய சமூகவமைப்பின் பரந்துபட்ட உணர்ச்சியதிர்வுகளைக் காட்டுதற்கு நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவமும் தோன்றின. இங்கு தேவைக் கேற்ற உருவம் தோன்றிய தொழிற்பாட்டைக் காணலாம் ஆனால் இலக்கியத்தை வெறும் பொழுது போக்குப் பந்தலாக்கும் பொழுது சமூகச் சக்திச்சாப்பு விதி மீறப்படுதலைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியுள்ளது. எதிர்ப்புரட்சி இலக்கிய ஆக்கங்களும், விமர்சன முறைகளும் இந்தச் சக்திச்சாப்பு விதியை மீட்ட முடியாத முடம் விழுந்த ஆக்கங்கள்தான்.

இதனை விளக்குதற்கு முறையியல் பற்றிய சில கருத்துக்களை இணைத்துக் கூறவேண்டியுள்ளது. சமூக மாதிரியை நேரடியாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்ற வேளை நேர் வலுவும் எதிர்வலுவும் கொண்ட முரண்பாடுள்ள பாத்திரங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. முரண்பாடுகளின்றி இலக்கியவோட்டத்தை நகர்த்திச் செல்ல முடியாது. முரண்பாடுகளைக் கண்டறிவதிலும், கலையொழுங்கு படுத்த விலும், மார்க்ஸிய எழுத்தாளர்களுக்கும் ஏனையோருக்குமிடையே அடிப்படை வேறுபாடுகளை நோக்க முடியும். வரவாற்றுப் பொருள் முதல் வாத நோக்கு இந்த வேறுபாட்டைச் சுடச் சுடரும் உலோகம் போன்று மினுக்கிக் காட்டும்.

யதார்த்தங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முறையில் படிம வாயிலான சிந்தனை வேகப்படுத்தப் படுவதுடன், அந்தச் சிந்தனை 'வினைவுக்கு' செயற்பாடாக மாற்றப் படுகின்றது. சமூக நோக்குக்கு மாறுபாடான இலக்கியங்கள் விளைவுதரு சிந்தனையையோ, செயற்பாடுகளையோ உருவாக்கமாட்டா. விளைவை உருவாக்க முடியாத சிந்தனை, சமூகச் சக்திச் காப்பு விதிக்கு அடிப்படையில் முரணாகி விடுகின்றது. சிந்தனை விரயத்தை உருவாக்கும் கலை இலக்கியங்கள் சக்தி விரயத்தை உண்டாக்குகின்றன.

சமூகச் சக்திச் காப்பு விதியுடன் இணைந்த ஒரு செயற்பாடாக 'கட்டுப்பாடு' விளங்குகின்றது. இசையின் அடிப்படைகள், ஏழு சுரங்களாகச் சுருக்கப் பெற்றமை பரந்து விரிப்பித்துச் செல்லும் இசையைக் கையடக்கமாகிய சமூகச் சக்திச் காப்பு விதியின் செயற்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. இங்கு நேர் அசைவு எதிரசைவாற் கட்டுப்படுத்தப் படுகின்றது. ஏறு முறையாயும் இறங்கு

முறையாயும் ஆரோகண அவரோகணம் அமைதல் இந்தக் கட்டுப் பாட்டை எளிய முறையிலே காட்டுகின்றது.

கதையாக்கங்களிலே கதைப்புலம், பாத்திர வார்ப்பு, சம்ப வங்கள், மொழிநடை என்பவற்றைத் தெரிவு செய்வதிலும், இயக் குவதிலும் கட்டுப்பாடுகள் நிகழ்வதை அவதானிக்க முடியும். கருத்து வளத்தையும் உணர்ச்சிச் செறிவையும் கட்டுச் செட்டாகக் காட்டுவதற்குரிய முன்சைய அனுபவ அறிவுத் தொகுதிகள் கட்டுப் பாடுகளாக விளங்குகின்றன.

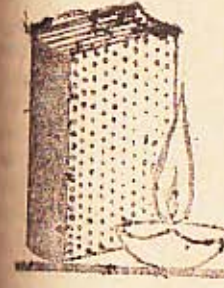
இவற்றை விரிவுபடுத்தி நோக்குவதாயின் இலக்கியவாக்கங்களின் சிக்கனமற்ற நோக்குகள் விமர்சனங்களினூற் கட்டுப்படுத்தப் படுதலையும், மறுபுறம் விமர்சன முறைமைகளின் ஓங்கு, கலை யாக்கங்களினூற் கட்டுப்பாடு கொள்வதையும் விளக்க முடியும். அறிவியலிலே கட்டுப்பாடு என்பது 'அடக்கு முறை' என்ற பொருள் தரமாட்டாது. இங்கு ஒழுங்குபடுத்தல் என்ற எண்ணக் கருவே கட்டுப்பாடு என்ற அறிவியற் பதத்தினை விளக்கி நிற் கின்றது.

எமது நடன முறைகளிலும் இசையிலும் கட்டுப்பாடு என்ற பணி தான் முறைமைகளினால் மேற்கொள்ளப் பெறுகின்றது. கட்டுப்பாடு என்பது சமூகச் சக்திக் காப்பு விதியின் இன்றியமையாத செயல் முறை என்பதை நினைவு கூரும் பொழுது, கலை இலக்கியங்களிலே பயன்படுத்தும் மாதிரியுருவம் பின்பற்றல் முறைகளையும் இணைத்து நோக்க வேண்டியுள்ளது.

சமூகத்தின் மாதிரியுருவங்களே நாடகங்களிற் பின்பற்றப்படு கின்றன. சிற்பங்களிலே மாதிரியுருவங்களின் பின்பற்றல் முறை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாதிரி உருவத்தையும், செயலையும் செய்து பார்த்தல் நிஜ இயக்கம் ஒன்றினை வெற்றிகரமாகச் செயற் படுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் சிக்கன நடவடிக்கையாகின்றது.

புராதன மனிதருடைய ஆடல் முறைகள் வேட்டையாடல், விவங்குகளை வீழ்த்தல் போன்றவற்றின் பாலனை முறைகளாக அமைந்தன. நிஜம் ஒன்றின் நிழலாக விளங்கிய அந்தச் செயற் பாடுகளின் எறியத்தை இன்றைய இலக்கியங்களிலும் காண முடியும். கட்டுமைகளை அடிதலையாக மாற்றியமைத்தல், பொல்லாமைகளை வேரும் வேரடி மண்ணுமின்றி ஒழித்தல் என்றவாறான மாதிரிச் செயற்பாட்டினைக் கலை இலக்கியங்களிலே காட்டுதல் நிஜமான தொழிற்பாடு ஒன்றினை இயக்கும், முயற்சிச் சிக்கனத்தை வருவிக்கும் சக்திக் காப்பு நடவடிக்கை.

அண்மையிலே நாடகக் கலைஞர் மனோகர் தமது அனுபவக் களைக் கூறும் பொழுது, மாதிரிச் சிற்றருவமாக அமைக்கப் பெற்ற மேடையொன்றிலே இயக்க முறைகளை முன்சுட்டியே செயற்படுத்திப் பார்த்தல் நிஜ நாடகத்திலே தமக்குரிய பணிகளை இலகு வாக்கி விடுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சமூகச் சக்திக் காப்பு விதி கலை இலக்கியங்களிலே பற்பல தளங்களிற் தொழிற்படுத லுக்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

நந்தியின் கண்களுக்கு அப்பால்

சித்ரலேகா மொனாசூரு

இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான 'நந்தி' என்னும் டாக்டர் செ. இலகுன சுந்தரத்தின் 'கண்களுக்கு அப்பால்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி சென்ற வருடம் சென் னையிலிருந்து வெளியானது. நந்தி சுமார் இருபத்தைந்து வருட காலமாக எழுதி வருபவர். இதுவரை மலேக்கொழுந்து, தங்கச்சியம்மா என்ற இரு நாவல் களை வெளியிட்டுள்ளார். மலேக் கொழுந்து (1963) சமீபத்தில் இரண்டாவது பதிப்பாகவும் வெளிவந்தது. ஊர் நம்புமா (1966) அவரது இன்னொரு சிறுகதைத் தொகுதி ஆகும். நந்தி நாவல் — சிறுகதை ஆசிரியராகத் தல்கணக் காட்டிக் கொள்ளினும் அவரது எழுத்துத் தேர்ச்சியையும் முதிர்ச்சியையும் வெளிக் காட்டுபவை — சிறுகதைகளேயா கும். சிதகதையாசிரியர் என்ற வகையில் தான் நந்தியின் இலக் கிய ஆளுமை சிறப்பாக வெளிப் பட்டுள்ளது என்பது எனது அபிப் பிராயம். இந்த இலக்கிய ஆளு மையைத் தரிசிப்பதற்கு கலை களுக்கு அப்பால் என்ற இத் தொகுதியிலுள்ள பல கதைகள் உதவுகின்றன.

இச் சிறுகதைத் தொகுதியில் மொத்தம் பதின்மூன்று கதைகள்

உள்ளன. அறுபதாம் ஆண்டுகள் விரிந்து என்பதிகள் வரை எழு திய கதைகளாகும். இவற்றை ஒரு தொகுதியில் காணும்போது நந்தியின் வளர்ச்சியையும், கதை களின் பொதுத் தன்மையையும் இலகுவில் காண முடிகிறது.

நந்தியின் கதைகள் காட்டும் உலக எமக்கு நன்கு பரிச்சய மானது நிகழ்ச்சிகள் எமது அன் றுட அனுபவத்துக்குட்பட்டவை. பாத்திரங்கள் நாம் பெரும் பாணம் எதிர்ப்படுபவை, அப்படி யானால் பழகிப்போக, எமக்குத் தெரிந்த சமச்சாரங்களையே இவை திருப்பிக் கூறுவதானால்— இவற்றில் என்ன பயன்? இவற் றைப் படிக்கும்படி எம்மைத் தூண்டுபவை யாவை? நந்தியின் இலக்கிய ஆளுமையை விளங்கிக் கொள்வதில் இது ஒரு முக்கிய மான வினாவாகும்.

நாம் காணும், நாம் பழகும், நாம் அறியும் நிகழ்ச்சிகள், மனி தர்கள் ஆகியவை பற்றியே தந்தி கூறுகிறார். ஆனால் இப்புல உலக நிகழ்ச்சிகள் அவரது அக உலகில் பட்டுத் தெறிக்கும் போது அந் நிகழ்ச்சிகளின் பரிணாமம் ஆழ மும் அசலமும் அடைகின்றது, எமது ஊனக் கண்களுக்குப் புலப் படாத ஒரு உண்மை, ஒரு

தல் பெட்டிக்கூடை மடித்து வைத்தார்.

இவ்வகையில் தொடக்கத் தடையிற் புகுந்தவர்களுள் வெளி நாட்டு வெளியேற ஆணியில் வெட்டிப் பட்டி, தீயமான தாதுகளைக் குடிக்காமலிருக்கும்படி விரைவில் புகழப்படும்.

நந்தியின் கைதவியல் பற்றிச் சாரம் போது நூலிப்பிட வேண்டிய இவ்வகை அந்நகர் அலத்திற் காணப்படுகிற துறையிற் பாடு அல்லது ஒருமை நிலையார், திறமைத என்னும் இவ்வகை எழுத்துத்திற்கு இது அந்நியமாவிய மானது. இவ்வகை மெய்யானதென்று தவிர்த்துக் கண்டதையுடன் குப்பிடுவது உண்டே. நந்தியின் கைதவியல் பெறுவதாக மல உணர்வுகள் ஆண்டு சம்பந்தம் கண்ட திவ்யவகையின் இடம் பெற்றுப் புகுந்து குறிப்பிட்ட தொடர் குறையாகக் கருதியே அமைந்தது. இவ்வகை உருவத்து நந்தியின் பிரதான தோக்காயிடை அந்நியமர்கள் அங்கு திவ்யவகை பற்றிய தவறு பார்த்தாலது, அருத்தியல் வேளிக்கையுடையது தான். எனவே இதற்குத் தலை யான அளவுகளை நிதந்தியெனியும், விவரங்கொண்டும், பாததிரக் கையையும் தேர்ந்தெடுக்கின்ற நந்தி. இதனுக்குள் சிவந்தியெனிய ஆறுமைப்பாடு வெறுமையில் இவ்வகையின் பெண்ணு செல்கையும், கையின் முறைப்பான கருத்துக்கள் தவறாமையாக உணர்ந்தவரும் முடிவாகும்.

நந்தியின் உணர் திறனார் அவருக்குக் கைதவியல் திறமைதவறுமும் அபரிடமிருந்து நேரமும் திறந்த கைதவியல் எழுதார எழுதிப் பார்க்க வாய்க்கிவந்தது. நந்தி இவற்று தயிற் பக்கள் மத்தியில் காணாமையடைந்திருக்கும் அந்நியர் பிரச்சினையை எல்லாரு சம்பந்தமுடையர் எழுது எழுதிப்பாசப்பயது இவ்வகையினர்?

ஒரு மொளவத்தின் மரணம்

— மெய்யாகி

ஒரு மொளவ உரகம் காற்றின் இனிமைப்போல் நிரலில் என்றும் விவரபுக்கும்.

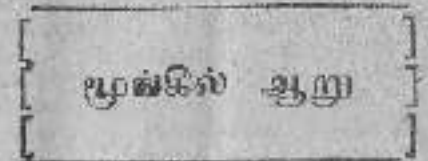
ஆசானின் குபமார் ஒரு மாறுபட்ட ஆரவரம் அலைக்காத பஞ்சமேணி அது இவன்—

பெறு தாமதம் "அகலி" தான் காற்றினதன் வார்த்தை ஆணர் தோறும் கலா போகவையில் கழன்ற விழிகள், திரும்பும் தவிரை நுணர்வியல் மொளவார் அதுவுக்குத் திரும்பிய — மானுட இயக்கம் அலர்!

இவர்— விதைத்தல் போல வித்தகன் தான் இவறு குடம் குழங்கையம் பனமயிகா தேய்க்கையார் இயத்திரம் தூயிருவர் எழுந்த அகலியை கட்டிக் கொள்கின்றது, கல் உருவியல் நயம்! "மொளவார் கட்ட மரணம்" ஒரு கழல் திவ்ய நகரவகையே ஒரு மரணம் மரணத்தின் பதினான்காம் காள் காசவாதாக்கிச் சென்றது! அந்த தாமதம் நேரகக் கூரகக் கணகைக் கிறி அழியா நான்கு கருவாக்கிவிட்டான்!

இருந்தமேலும் அந்த தாமதமான காலத்தில் அப்பகல் கையின்கிதான் இந்த "அகலி" எழுத்தின் தாமதம் கலா அந்நியம் பதின்கிரமம்.

செங்கை ஆழியான் கருது

ஆழியான் கரையொரமகை குடியிருப்பினருக்கு லுன்று மைக்கள் தரம் நடந்தால் முறியில் காட்டை அடைவ முடியும். அடர்ந்த காட்டுநாடாடி அந்தக் காட்டாறு பாய்ந்தது. அந்த ஆற்றின் கரையில் ஒக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற வளர்ந்திருந்ததான் போதும் அந்த ஆறு நாய்கில் ஆறு என்ற பெயராய் பெற்றது.

ஆற்றின் வகுடன் முறையுடன் பெருக்ப்பாலும் நீச்பாலும். அந்நிகைடையில் செ வெளிக்கலில் ஆற்றின் மேலிருந்த அகலிச் சீர் காணப்பட்ட போதிலும் அந்த அகலிச் சீர் இவ்வாறு போகாது விடையாத, காட்டு விலக்குகளுக்கு எவ்வாறு பருவத்திலும் போதியவைய சீசு காணக்கூடவில்லை. அகலி குடியிருப்பவர்களுக்குள் வருவரும் குறைவு.

தக்பகல் போகுதில் மூசினி ஆற்றின் கரையொரமகை வளக்கல் நடந்து கொண்டிருந்தது. அவன் கரத்தில் காட்டுக் கட்டுகொள்ளும் மடிசில் கூரையடிமை சிலக் கருதிக்கொள்ளும் காணப்பட்டது.

அந்நேரமத்தில் விதிக்கொ மாண பெயர்கலில் அகலி போக கரையொரமகையுள் லுன்று ஏன் எப்படி அப்பெயர் அதுக்கு

அந்தது என்பது தவறுக்குத் தெரியவில்லை. அவன் பெயர் குறையுறியே மலுந்தது இவறு அவக்கல் என்ற பெயரே திருந்த விட்டது.

அவனுக்குக் குறிப்பும் அன்று குறிப்பும் அதுவுள் அவன் தனிச் சட்டங்களுக்கள். சிறுவயதிலேயே அவனைப் பெற்றவன் மரணமார் விட்டதால் தரக்கையில் அகலிப்பெயரான வளர்ந்தார். தமக்கையுள் பாய்பு திவ்ய இவ்வகை அவருடைய லுன்று சிவக்கையுள் காப்பாற்றும் போதுபு அகலிச் சீர்தந்தது.

தக்ப்பகல்து பித்திரகையல். தக்ப்பகல் மல்கியின் துடக்கத் திறமகருது அகலியே திவ்ய குத்தியின் குறையிலும் புந்த விட்டான். அதுவுள் அகலிச் சீர் குறிக்கெழுத்து அவனை எவ்வாறு மானம்.

அதன் பிறகு அந்த வகுடன் கள் குடியிலும்.

அவனுக்கு வேளாண்மை தெரிக்கொண்டிருந்தது. சிறியொரு கொழித்தாய் தெரிந்திருந்தது. மாந்தவாய்க்கிருந்து நகுபிறப்பிந்த வகுது வெகு காலமகை கிவ்வகை பாய் குறையர் அந்தது மந்தார். அவர் காட்டுவ

அகிலத்து பிரம்புகளை வெட்டி எடுத்துச் சென்று விற்று வந்தார். அங்குடன் செறு வயதிலிருந்தே வைக்கல் பிரம்பு வெட்டக் கூடச் சென்று வந்த அவன், பஞ்சவமாகப் பிரம்பினை வெட்டி முறியாமல் பிரித்தெடுக்க அவனுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

ஆந்தரன்ருகளுக்கு முன் இனங்கையில் நிகழ்ந்த இன அமைதியின்மை காரணமாக தென்னிலங்கையிலிருந்து குடியிருப்பவர்களுக்கு வந்தனர். அதனால் இங்கிருந்த பாஸ்கம் மாத்தறைக்குச் செல்ல நேர்ந்தது.

என்னாலும் பாஸ் அவனை மறக்கவில்லை. அடிக்கடி கடிதம் எழுதி பிரம்பு வெட்டி சேகரித்து வைக்குமாறும் தான் வந்து வாங்கிச் செல்வதாகவும் கூறினதோடு இடையிடையே வந்து பணம் கொடுத்து வாங்கியும் சென்றார். அதுதான் அவன் வருமானம்.

வைக்கல் ஆற்றின் கரையில் நடந்து கொண்டிருந்தபோது தனது பாலை நன்றியுடன் நினைத்துக் கொண்டான்.

முக்கிலாநிதின் கரையில் ஆடர் முக்கில் மரங்கள் காணப்பட்டன. வான எட்டிப் பிடிக்கு மாப்பேரல அவை ஆற்றின் கரையில் ஒக்கி வளர்ந்திருந்தன. மலிதனின் கரம் இவற்றில் இன்னமும் படாதபடியால் அவற்றின் கன்னித்தன்மை பேணப்பட்டிருந்தது.

முக்கில் மரங்களின் இருக்கையில் ஆற்றக் குருவிகளின் கூடுகளை நிறையக் காணப்பட்டன.

முக்கில் காட்டை அடுத்து பிரம்புக் கொடிகள் படர்ந்து கிடந்தன. நிலத்திலும் அருகிலிருந்த மரங்களிலும் அவை படர்ந்து கிடந்தன. வைக்கல்

அவற்றில் நன்கு முற்றிய பிரம்புகளைத் தெரிந்து அடியில் நறுக்கிக் பஞ்சவமாக இடையில் அறுத்து துண்டிக்காதமாதிரி இழுத்தெடுத்தான். பிரம்புக் கொடிகள் வைக்கலின் லாவகமரண இழுக்கெடுப்பட்டு அறுபடாது கழன்று வந்தன. அவற்றை ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்தான். மேல்விய நுணிப் பிரம்பை நறுக்கி எறித்தான்.

'இப்ப பிரம்பிற்கு மரியாதை குறைந்து போச்சது. பாஸ் சொன்னார்: எல்லாரும் கதிரைகளை இப்ப பிராஸ்கர் பிரம்பில பிண்ணினமாம்' என்று தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டான்.

'பாஸ் இருந்தால் எல்லாவு நல்லாயிருக்கும்?'

பாஸ் அந்தக் கிராமத்திலிருந்து வெளியேறிய நாள் நினைவில் வந்தது. தென்னிலங்கை குவிந்து பங்களில் அகதிகள் குடியிருப்புக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். கிராமத்தில் சிறிதளவு பதற்றநிலை காணப்பட்டது.

'பாஸ், இனியும் நீங்கள் இங்கே இருக்கிறது உங்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை. குடும்பத்தோட ஊருக்குப் போயிருங்க' என்று கிராமத்தவர்கள் பலர் வற்புறுத்தியதால் அவர் கவலையோடு மாத்தறைக்குச் சென்றார். அவர் கிராமத்தைவிட்டுப் பிரிந்தபோது அவனைக் கப்பிட்டார்.

'புத்தா அழவேணும்.....' என்று ஆறதல் கூறிவிட்டு பாஸ் சென்றது அவனுக்கு இப்பவும் நினைவுக்கு வந்தது.

அகதிகளாக வந்தவர்களில் பலர் பிள்ளும் பழைய இடங்களுக்குச் சென்றவிட்டார்கள். பாஸும் வந்திருக்கலாம் என அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

பிரம்புகளை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டான். தொளில் தூக்கி வைத்தபடி கிராமத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

காட்டின் எல்லையில் அவன் அக் கிராமத்தின் கிராமசேவகரைக் காண நேர்ந்தது. அவர் வைக்கலைக் கண்டதும் எரிந்து விழுந்தார்.

'உனக்கு எத்தனை தரம் சொல்லுறது. பேயிட்ட எடுக்காமல் பிரம்பு வெட்டாதே என்று'

'நானாக்குக் கொண்டுவந்து தாறன். விதானாயார்' என்றான் வைக்கல்.

'சா..... சரி..... மறக்காமல் வா.....' என்றபடி கிராமசேவகர் சலிக்கவில் ஏறிக்கொண்டார்.

வைக்கல் கவலையோடு நடந்தான். காட்டிலிருக்கும் பிரம்பை வெட்டுவதற்கும் சாகசட்டிப்

பேயிற் எடுக்க வேண்டும்: அல்லது காச கொடுக்க வேண்டும். என்ன வாழ்க்கை?

தாரத்தில் அவன் குடிசை தெரிந்தது. பலர் அங்கு குழுமி இருப்பதும் தெரிந்தது. வைக்கல் வேகமாக நடந்து வந்தான்.

அவன் விழிகள் ஆச்சரியத்தால் விரிந்தன. லுகம் மெழ்ச்சியால் மலர்ந்தது. தொளில் காவிலந்த பிரம்புக்கட்டை நிலத்தில் போட்டுவிட்டுக் குழந்தையோல, 'பாஸ்.....' என்று கத்தியபடி ஒடிச் சென்றான். அப்படியே அவரைக் கட்டிக் கொண்டு அழுதான்.

'அழவேணும் புத்தா.....' என்றார் பாஸ். நான் இங்கே வந்துட்டன். எனக்குத் தெரிந்தார்கள் இங்கேதான் இருக்கிறீர். எனக்குத் தெரிந்த தொழில் இங்கேதான் இருக்குது. என்னால் அங்கே வேலை முடியவில்லை புத்தா.....'

12 வது உலக இளைஞர் விழாவுக்கு உலக பேராதரவு

மாஸ்கோவிலுள்ள சர்வதேச தயாரிப்புக் கமிட்டியின் மூன்றாவது கட்டத் தொடரில் 118 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் பங்கேற்றனர். சில காரணங்களை மூன்றிட்டு பல நாடுகளில் தேசிய தயாரிப்புக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக, கிரேட் பிரிட்டனில், எனினும், இந்த முக்கிய மேற்கு ஐரோப்பிய நாட்டைச் சேர்ந்த பல மாணவர் மற்றும் இளைஞர் சங்கங்கள் தமது பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் என்று மாஸ்கோ சர்வதேச இளைஞர் மற்றும் மாணவ விழாவுக்கான சோவியத் தயாரிப்புக் கமிட்டியின் செயலாளர் ஆந்திர பியோதரோவ் கூறினார்.

மிகவும் பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த தயாரிப்புக் கமிட்டியொன்று அமெரிக்காவில் நிறுவப் பெற்றுள்ளது. சமுதாய உரிமைகளுக்காகவும், சிறுவருக்கு எதிராகவும் போராடும் 80 நிறுவனங்களும், போரூர் எதிர்க்கும் பல்வேறு இயக்கங்களும் அவற்றில் ஒருங்கிணைந்துள்ளன.

நிரந்தர சமாதானத்தைப் பெறுதல், பதற்றத் தணிவுக்குத் திரும்புதல், நாடுகளிடையே நட்புறவை திறவுதல், இவற்றுக்கான உலக இளைஞர்களின் முயற்சிகளை ஒருங்கிணைத்தலே 13வது உலக இளைஞர் விழாவின் முக்கிய நோக்கமாகும். பல்வேறு அரசியல் கருத்துக்களையும், நம்பிக்கைகளையும் தேசிய இனங்களையும் சார்ந்த இளைஞர்கள், இந்தப் மணியில் பங்கேற்க வேண்டும் என்று ஆத்திரிய பியோதரோவ் கூறினார்.

உலக இளைஞர் விழாவுக்கான மாணவர் திட்டம்

அலெக்சாந்தர் ஸ்டீவன்சன்

1985 ஜூன் 27 முதல் ஆகஸ்டு 3 வரை மாஸ்கோவில் நடைபெறவிருக்கும் 12 ஆவது உலக இளைஞர் மாணவர் விழாவுக்கான மாணவர் திட்டத்தை வகுப்பதற்காக, சோவியத் தயாரிப்புக் கமிட்டிக்குள் ஒரு விசேடக் குழு நிறுவப்பட்டது.

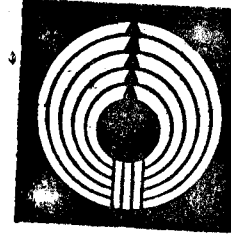
முந்திய விழாக்களின், முதன்மையாக 1978ல் ஹவானாவில் நடந்த 11 ஆவது விழாவின் அனுபவத்தை ஆராய்வதன் மூலம் நாங்கள் எங்கள் பணியைத் தொடங்கினோம். நாணும் குழுவின் ஏனைய உறுப்பினர்களும் பல உலக விழாக்களுக்கான தயாரிப்புக்களிலும் அவற்றை ஏற்பாடு செய்து நடத்துவதிலும் பங்கெடுத்து இருந்தால், எனது சொந்த அனுபவமும் கைகொடுத்து உதவினது.

மாணவர் திட்டத்தை வகுக்கும் போது, நாங்கள் எங்கள் பணியை, அயல் நாட்டு தேசிய மாணவர் சங்கங்களும், தேசியத் தயாரிப்புக் கமிட்டிகளும் சமர்ப்பித்திருந்த யோசனைகளின் அடிப்படையில் அமைத்துக் கொண்டோம். மேலும் சென்ற கோடைப் பருவத்தில் உலக இளைஞர் விழாவுக்கான இளைஞர் சம்மேளனத்தின் நிர்வாகக் குழுவும், சர்வதேச மாணவர் சங்கத்தின் செயற்குழுவும் மாஸ்கோவில் ஒரு கட்டத்தை நடத்தி, மாணவர் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட பல யோசனைகளை விவாதித்திருந்தன.

ஹவானாவில் நிகழ்ந்ததைப் போலவே பல்வேறு மன்றங்களையும் கமிஷன்களையும், கருத்தரங்குகளையும் கொண்ட ஒரு சர்வதேச மாணவர் கேந்திரம் மாஸ்கோ விழாவில் நிறுவப்படும் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம். இவற்றில் பங்கெடுப்பவர்கள் பாடத்திட்டங்கள், மாணவர் சுய நிர்வாக வடிவங்கள், சுற்றுப்புறச் சூழல் யாதுகாப்பு, இயக்கத்தில் மாணவர்களின் பங்கெடுப்பு முதலிய மாணவர் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவாதிப்பர்.

இதைத் தவிர, சோவியத் மாணவர்கள் எவ்வாறு வாழ்கின்றனர், படிக்கின்றனர் என்பதைக் கண்டறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பையும், ஏனைய நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள மாணவர்களுக்கு விழா வழங்கும்.

மேலும், விழாவில் பங்கெடுப்பவர்களுக்கு, மாணவர் கலை நிகழ்ச்சிகள், வினா விடைப் போட்டிகள், பிர போட்டிகள் ஆகியவை உள்ளிட்ட ஒரு பரந்த கலாசாரத் திட்டமும் வழங்கும். சோவியத் மற்றும் அயல் நாட்டுப் பிரதிநிதிகளைத் தவிர, சோவியத் யூனியனிலுள்ள மேற்கல்வி நிலையங்களில் கற்றுக்கொண்ட அயல் நாட்டு மாணவர்களும் விழாவில் செயலாக்கமாகப் பங்கெடுப்பர். நடப்புக் கல்வியாண்டில் 140 நாடுகளைச் சேர்ந்த சுமார் ஒரு லட்சம் இளம் ஆடவரும், பெண்களும் சோவியத் யூனியனில் கல்வி கற்று வருகின்றனர்.

ஜோர்ஜ் ஓவெல்

— கர்வல் நகரோன்

'1984' என்ற நூலை 1948ல் எழுதிய நவயுக தீர்க்கதரிசி எனப் பாராட்டப்பட்ட எழுத்தாளர் ஜோர்ஜ் ஓவெல் என்ற புனை பெயரில் எழுதிய எரிக்கூதர் பிளேயர்.

ஸ் பெயரின் சர்வாதி காரத்தை எதிர்த்துப் போரிட்ட முற்போக்கு வாதிகளுடன் தோளோடு தோள் நின்று போரிட்டார். அவர்களிடையே நிகழ்ந்த போட்டி, பொருமை, ஒருங்கிய கட்சிப் பற்று, தம் கட்சிக்குள் இல்லாதவர் தம்மை ஒத்த இலட்சியமும் கொள்கைப் பற்றும் உள்ளவர்கள் என்றாலும் வெறுத்து ஒதுக்கிப் பின்னே தள்ளிவிடும் போக்குப் போன்றவற்றால் மனம் வெதும்பியவர். தமது மத்தியதர வர்க்கத்தினர் தொழிலாள வர்க்கத்தினருக்கு நலம் ஏதும் செய்யாது நடமாற்றில் கைவிட்டனர். அதற்குத் தாம் பரிசாரம் தேடவேண்டும் என்று நம்பியவர். அதனால் இயக்கிவாந்திலுள்ள ஏழைகள் கைவிடப்பட்ட கீழ்மட்டத்தினருடன் நெருங்கிப் பழகினார். வேலை விடுதிகளில் தங்கினார். நடிக்கப்பட்டவர்களுடனும் சமுதாயத்தின் கீழ்த்தட்டு மக்களுடனும் பழங்கினார். 'விசன் துறைக்குப் போகும் விதி' என்ற நூலில் அவர் தொழிலாள வர்க்கத்தின்

வாழ்க்கை எனத் தாம் கருதிய வற்றைப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

'ஜோர்ஜ் ஓவெலின் உலகம்' என்ற கட்டுரைத் தொடர்பில் பி. பி. லி. விமர்சகர் மல்கம் மகரிஜ் கூறுகிறார். 'நான் அவருக்குச் சில வேளைகளில் குறிப்பிட்டுச் சொன்னது போல, அவருடைய வர்ணனைகள் நேரடி அவதானிப்பின் மூலம் பெற்ற அனுபவங்களின் பிழிவு அல்ல. அவர் வாசிக்கும் 'நியூஸ் ஒவ் த வேர்ன்ட்' பத்திரிகை, கடற்கரைப் படத் தப்பால் அட்டைகள், டிக்கெட்ஸ் போன்ற நாவலாசிரியர்கள் மூலம் பெற்றவைகளின் சாரவாகும்'

1984 முழுவதும் அவரைப் பற்றிய கட்டுரைகள். நூல்கள் பல வெளிவந்தன. '1981' என்ற சினிமாப்படம் ஒன்று வெளிவந்துள்ளது. ஓவெலின் 'மிருகப் பண்ணை' பாடநூலாகியுள்ளது. தமிழிலும் க. ந. ச. அதனை அறிமுகம் செய்துள்ளார். வேறு மொழிபெயர்ப்பும் வந்துள்ளது.

அவரின் சில கருத்துக்கள்:

'எல்லா எழுத்தாளரும் கர்வம், சுயநலம் சோம்பல் ஆகிய திய குணங்கள் உடையவர்கள். அவர்களுடைய நோக்கம் ஒவ்வொருவரும்

வொன்றிலும் ஏதோ ஒரு மர்மம் அடிப்படையாகக் கிடக்கும். நூல் எழுதுவது என்பது ஒரு உயங்கரமானதும் கலைப்புத்தருவதுமான போராட்டம். ஒரு நோய்மிக் நோய் நீண்டகாலம் நீடித்திருப்பதைப் போன்றது. ஓர் எழுத்தாளன் ஏதோ ஒரு பிசாசு இல் தூண்டப்பட்டு, அதனை எதிர்க்கவோ விளங்கிக் கொள்ளவோ முடியாமல், அப்படியான எழுத்து வேலையை ஆரம்பிக்கிறான். ஒரு குழந்தை தன் மீது மற்றவர்களின் கவனத்தைத் திருப்பும் பொருட்டு வீரிட்டுக் கத்துவது போன்ற செயற்பாட்டையே இந்தப் பிசாசும் எழுத்தாளனுக்குள் இருந்து செய்யத் தூண்டுகிறது. ஆனால் அதே சமயம் ஒருவன் தன் ஆளுமையை இடைவிடாது துடைத்து அழித்து விடாமல், மற்றையோர் விரும்பி வாசிக்கத்தக்க எந்த ஒன்றையும் எழுத முடியாது என்பதும் நிச்சயமான உண்மை. நல்ல வசன நடை என்பது ஒரு யன்னல் கண்ணாடி போன்றது.

என் எழுதுகிறேன்

இடது சாரி இலக்கிய விமர்சனம் விடயத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை வற்புறுத்தி வந்தது பிழையல்ல. நாம் வாழும் யுகத்தைக் கருதும்போது, இலக்கியம் முதலாவதாகப் பிரசாரமாகவே இருக்க வேண்டும் என அது வற்புறுத்தி வருகின்றதும் பிழையல்ல. அது எங்கே பிழை விடுகிறது என்றால், அரசியல் இலட்சியங்களுக்காக இலக்கியத் தீர்ப்புகளை வழங்குவதில்தான். ஒரு கரடு முரடான உதாரணத்தை எடுப்பதனால், எந்தப் பொதுவுடமைவாதி பகிரங்கமாக ஸ்டாலினிலும் பார்க்க ட்ரெஸ்க்கிமேலான எழுத்தாளர் என ஒப்புக் கொள்வான்? 'ஒரு தரமான எழுத்தாளன், ஆனால்

அவன் அரசியல் எதிரி, நான் என்றால் ஆனமட்டும் அவனை வாய்மூடச் செய்ய வேண்டும்' என்று சொல்வதில் தீமையில்லை. உவனைத் தர்ப்பாக்கியால் வாய்மூடச் செய்திடல் கூட அறிவுக்கு எதிரான பாவத்தை ஒருவன் செய்யவில்லை; ஆனால் மாபாதகம் எது என்றால் 'எனது அரசியல், விரோதி, ஆகவே அவன் ஒரு தரமான எழுத்தாளன் இல்லை' என்று இலக்கிய முடிவு கட்டுவதாகும்.

இலக்கியமும் இடதுசாரியும்

இளவேனிற் காலம் வருவதில் இன்பமடைவது, பருவகால மாற்றங்களைக் கண்டு பூரிப்பது கொடியவர்களின் செய்கையா? இன்னும் தெளிவாகக் கூறுவதாக இருந்தால், நாம் எல்லாநடும் முதலாளித்துவம் என்ற விலங்கில் கட்டுண்டு தன்பத்தால் முனகிக் கொண்டு இருக்கும் குவையில் ஒரு சூரியின் பாட்ட அக்காக, ஐப்பசியில் மலரும் ஒரு வஞ்சல் எல்லம் மரத்துக்காக, மல்லது காசு பணம் செவ்வில் நோதும். இடதுசாரிப் பத்திராதிபர்கள் வர்க்கக் கோணம் உள்ளவை என ஒதுக்கிவிடாததுமான ஒரு இயற்கையின் அற்புத நிகழ்ச்சிக்காக வாழ்வு என்பது கவைக்கத்தக்கது (மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே) எனக் கருதுவது வெறுத்து ஒதுக்கிவிடத் தக்கதா?

நான் விரும்பியபடி எழுதுகிறேன்

சோஷலிஸ்ட் ஒருவன் தன் பிள்ளைகள் போர்வீரன் பொம்மைகளுடன் விளையாடுவதைக் கண்டு பொதுவாக ஆத்திரம் அடைகிறான். ஆனால் சிப்பாய் பொம்மைகளுக்கும் பதிலாக எதைக் கொடுக்கலாம் என்று அவனுடைய நினைவில் ஒன்று

தோன்றுவதில்லை. போரே வேண்டாம் என்னும் அஹிம்சாவாதியின் பொம்மை சரிவராது; ஹிந்ரர் தமது மகிழ்ச்சியற்ற உள்ளத்தில் மிகத் தீவிரமாக உணர்கிறார். ஆதலால் மனிதர்கள் வசதிகள், பாதுகாப்புக்குறைந்த வேலை நேரம், சுகாதாரக் கருத்தடை, பொதுவாக நோக்கினால் பொது விவேகம் ஆகியவற்றை மட்டும் நாடுகிறார்கள் என்பதில்லை. அவர்கள் இடையிடையே ஆகிலும் போராட்ட உய பரித்தியாசும் ஆகியவற்றையும் விரும்புகிறார்கள். (போர்ப் பறை கொடி, சிகவாச ஊர்வலங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றித்தான் பேசாமல் விட்டாலும் பறவாயில்லை, ஹிட்லரின் மெயின் காய்ம்ப் விமர்சனத்திவிருந்து நம்முன் பலருள் தேங்கி நிற்கும் ஒரு நம்பிக்கை ஒவ்வொரு தேர்வும். ஒவ்வொரு அரசியல் தேர்வும் தீமைக்கும், நன்மைக்கும் இடையிலேயே, ஒரு விஷயம் அவசியமானது என்றால் அது சரியானது என்பதாகும். இது குழந்தைப் பருவத்துக்குரியது. இந்த நம்பிக்கையை நாம் கைவிட வேண்டும் என்பது என் கருத்து. அரசியலில் ஒருவன் செய்யக்கூடியதெல்லாம் இரண்டு தீமைகளுள் எது குறைந்த தீமை எனத் தீர்மானிப்பதே. சில சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து ஒருவன் தப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் ஒரு பிசாசு போலவல்லது பைத்திய காரன் போலச் செயலாற்றுவதை விட வேறு வழியில்லை,

எழுத்தாளரும்

அரசு என்ற மகரத மீனும்

எமது சமுதாயம் இன்னும் பொதுவாகப் பேசுமிடத்து (ஸீபரல்) தாராண்மைச் சமுதாயமே. ஒருவன் தனது பேச்சுவன்மையைப் பயன்படுத்துவதற்கு

அவன் பெருளாதார அழுத்தங்களைத் தாக்கதல்களைச் சமாளித்தாக வேண்டும்; பொதுஜன அபிப்பிராயத்தில் பலம் வாய்ந்த பகுதியினரை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும். இரகசியப் போலிசாரை எதிர்த்து நிற்க வேண்டிய ஆபத்து இன்னும் வருவதில்லை. எங்கோ ஒரு ஸ்ரீலங்கை, ஒரு வளைக்குள் சொல்வதாய் அல்லது எழுதி அச்சடிப்பதாயிருந்தால் செய்து தொலைக்கலாம். அக்கிரமம் என்னவென்றால், சுதந்திரத்தின் உணர்வு பூர்வமான படைவர்கள் யாரேனில், யாருக்குச் சுதந்திரம் மிகமிக அவசியமானதோ அவர்களே. பொதுமக்களுட் பெரும்பாலோர் எப்படியிருந்தாலும் எமக்கு என்ன என்பது பற்றிப்பார்க்கவேண்டும் என்ற துன்புறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லாதவர்கள் அப்புரட்சிக் கருத்துடையவர்களை ஆறரீக்கவும் முன்வந்து உழைக்கமாட்டார்கள். புத்திஜீவிக்கிடமிருந்தே அறிவுத் துறையில் சமநிலையை—நலனை நாடுபவர்களுக்குத் தாக்குதல் கிட்டுகிறது.

இலக்கியத் தடுப்பு

கண்ணியம், போலிவேடம், சித்திரையில்லாமை, சட்டத்தை மதித்தல், சீருடையை வெறுத்தல் ஆகியவை 'புடிங்' உணவும் பணிப்புசார் மூடிய லானலும் போல, என்றும் நின்று நிலவும் ஒரு தேசிய பண்பாட்டை அழிக்க வேண்டுமானால், அற்றியருக்கு நீண்டகாலம் அடிமையாதல் போன்ற மகபெரும் தேசிய ஆபத்து நிகழவேண்டும். பங்கு மாற்று நிலையம் இடக்கப்பட்டவர்க்கு உழவுக்குப் பதில் இழுப்பொறி வாலாம், கிராமப் பெருநிலக்கிழாரது மாளிகைகள் கிறுவர் விடுமுறை விடுதலாகலாம்.

மழைப் பழங்கள்

— சோலைக்கிளி

அவை எல்லாவற்றையும் விட
நான் அடிக்கடி தடவும்
உனது தழுதழுத்த
உதடுகளைப் போட்டுவிட்டு
தெருவில் படிக்கின்ற இரத்தம்
சிவப்பாக இருக்கிறது.

அதை—
முள்ளுத் தின்று
ஓராவாய்ப் போன
நாய்குட முகராமல்
வாயைக் கொசுவி விலகுகையில்
என்செய்வேன்.....

நீ
ஒரு
குருவியைப் போல.

2
3
4
5

இலக்கங்களின் கூனலைப் போல
மூக்கைச் சேறித்
தலையணையில் தேய்த்துவிட்டு
கும்பகருணியாய்
கிடப்பாய் என்பது.

உன் விழிகளின் இமைகளுக்கு
எத்தனை உரோமங்கள் எனக்
கணக்கெடுத்து
என்பெயரை
உன்மூச்சுத் தொங்கலில்
முடிந்து கட்டிவிட்ட எனக்குத்
தெரியாமலா போகும்?

தவிர்க்க முடியாத
திரையிழுப்பும்,
திணிக்கப்பட்ட
ஒத்திவைப்பும்,
அறிவிக்கப்படாத
கோளாறும்தான்.

கண் செருகலையும்
ஒரு
கலா பூர்வமாகச் செருக்கடிய
செருக்கல்காரியே—
“!”

இந்தக் குறிகளின் எடுத்துவிடு
எதற்கும்—
நாம் கடற்கரைக்குப்,
போனது போலும்,
நீ விட்டாருக்குத் தெரியாமல்
எழுதின அத்தனை இனங்களையும்
சிற்பமாகச் செய்துக்கி
காதற் கடிதங்கள்
படைப்பது போலும்,
சமயங்கள் கழுமாய்
இருந்தால்தான்
காற்றுக் கட்டியாய்
இருக்கும்.

இங்கே
அண்ணாந்து பார்த்தாலும்
எங்கோ எவனோ
சொழுத்திய தெருப்பின்
நுணிராக்கு உரமிய
கொதிப்புக் தனியாமல்
நட்சத்திரக் குஞ்சுபோரிக்கும்
நிலவு
மேக மலைகளைப்

பராண்டிக் கொண்டு
குளிகாற்றை எதிர்பார்த்து

அழுகிறது.
இந்தப் பாலைவனத்து
வெக்கைக்குள்
சச்சை மரநிழலும்
இல்லாத ஒட்டகைக்கு
மனக்குரங்கைப்
பிடித்துச் சரிப்படுத்தி
மழைப் பழங்களை மடல்செய்தல்
களையான உனது இடுப்புக்குச்

சாரி வழுவது
போலாச்சே.....

சிரி
சின்னசென்றாலும் ஒரு கடுகு
கருக்கட்டிக் கண்விடுத்து
வானம் தரைக்கு
வருவதுபோல்
இறகடித்து
எழும்பி
வந்ததென்று.

கழுகு இறகு

அண்மையில் காலஞ்சென்ற புகழ்பெற்ற சிங்கன எழுத்தா
ளர் ஜி. பி சேனாநாயக்க அவருடைய இறப்புக்குச் சில
மணி நேரத்துக்கு முன் எழுதிய இறுதிக் கவிதை இதுவே.

தமிழாக்கம்: கே. ஜி. அமரதாசு

வெண் முகில்களினால்
வானம் நிறைந்துள்ளது.
அவற்றுள் சாம்பல்
நிறமுள்ள முகிலொன்று
சிறிது சிறிதாக
கீழே இறங்கும்
தோற்றமளிக்கிறது.
மலைகள் தொலையில்
வரிசையில் உள்ளன.

வீட்டுமேல் வானத்தில்
கழுகு ஒன்று பறக்கிறது
வட்டமிட்டு வட்டமிட்டு
கீழே வருகிறது
வீட்டு முற்றத்தில்
இருந்த ஓர் உழவன்
அதனைக் கண்டுவிட்டு
“மலையுச்சியில் கழுகுகள்
வாழ்கின்றன” என்று
சொன்னான் தங்குள்.

ஏதோ ஒரு பொருள்
வானிலிருந்து வந்த
உழவன் பாதத்தருகில்
சட்டென்று விழுந்தது
அப் பொருளைக் கையில்
எடுத்தான் உழவன்
அது என்னவோ?
ஒரு கழுகின் சிறகே
கறுப்புக் கலந்த மாநிறம்
கொண்ட அவ்விறகில்
பழுது எதுவுமில்லை.

கழுகு என்பது பறவை
வர்க்கத்தினது அரசே
அளவில் பெரிதானது;
வலிமையில் மிகுந்தது.
இறகைச் சோதித்த உழவன்,
அதை வீட்டினுள்ளே
எடுத்துக் கொண்டபோய்,

ஒரு மேசையின் மேல்
பயபரதிபோடு வைத்தான்.

“கழுநிலை இறகு தானே?”
உழவனின் மனைவி
கேட்டாள் மகிழ்வோடு.
“கழுநிலை இறகு!
கழுநிலை இறகு!”
குழம்பிய சிறுவர்கள்
கத்தினார்கள்.
அருகாமை வாழ்
பிள்ளைகளும் குவிந்து
இறகைப் பார்த்து
வேண்டினார்கள்.

மற்றநாள் கழுநிலை வந்து
வீட்டினருகே இருந்த
கோழிக்குஞ்சு ஒன்றின்
கௌலிப் போனது.
உழவனின் மனைவி
மேசையின்மேல் வைத்திருந்த
கழுநிலை இறகை எடுத்து
முற்றத்தில் வீசினாள்.

உழவனின் மனைவி
கோழிவளர்த்தலில்
ஈடுபடுவாள்.
இரு நாள் கழிந்ததும்,
வானத்திலிருந்து
திடீரென இறங்கிய
கழுநிலை இறகை
கோழிக்குஞ்சு ஒன்றின்
கௌலிப் போனது.

“அந்தக் கழுநிலை
வெடிவையுங்கள்”
வேண்டினாள் மனைவி.
“கட்டுப்போடுங்கள், அப்பா
கட்டுப்போடுங்கள்”
என்றார்கள் குழந்தைகள்.

அச் சாயங்காலம்,
“இதோ கழுநிலை வருகிறது”
கத்தினார்கள் பிள்ளைகள்.
உழவன் துப்பாக்கியை
எடுத்துக் கொண்டு,
கிடுகிகி குடிசையொன்றில்
மறைந்து கட்டான்.

காயப்பட்டோ
வீட்டு முற்றத்தில்
விழுந்தது கழுநிலை.
இறகை அடித்து அடித்து
அது உயிருக்குப் போராடியது.
“உறல்வி மாத்தடியில்
கழுநிலைப் புதைத்துவிடுங்க”
வேண்டினாள் மனைவி.
“அது இன்னமும் உறக்கவில்லை”
என்றான் உழவன்.
“காரியமில்லை,
புதைத்துப் போடுங்கள்”
எல்லோரும் சேர்ந்து
கழுநிலைப் புதைத்தார்கள்.
வீட்டுனுள் வைத்திருந்த
கழுநிலை இறகை
முற்றத்துச் சேற்றில்
மிதிக்கப்பட்டது;

புதிய சந்தா விவரம்

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலே
ஒன்று புதிய சந்தா விவரம் பின்
வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2-50

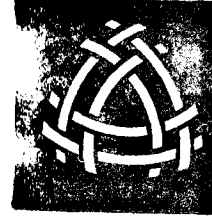
ஆண்டுச் சந்தா 35-00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள்
ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா

மல்லிகை

234B, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பிரபல விமர்சகர்

சிவகுமாரன் கதைகள்
ஒரு குறிப்பு

கந்த நடேசன்

பாரதி நூற்றுண்டை நான்கு
கூடும் நோக்கத்துடன் பதின்
நான்கு சிறுகதைகளை உள்ளடக்
கிய ஒரு தொகுதியாக வெளி
யிடுவதற்குத் திட்டமிடப் பெற்
றிருந்த 'சிவகுமாரன் கதைகள்'
இரண்டாண்டு காலத் தாமதத்
தின் பின்னர் ஏழு கதைகளை
மாதிரிம் கொண்ட ஒரு நூலாக
வெளிவந்துள்ளது. மொழியின்
அழகிய முன்னோடியத்துடன்
கனவாஞ்சிக்கு ஜீவா பதிப்பகம்
வெளியிட்டிருக்கும் இச் சிறு
கதைத் தொகுதியினுள்ளே பாரதி
யின் ஒரு புனைப்படமும், சிறு
கதைகள் ஒவ்வொன்றின் ஆரம்
பத்திலும்— கதைகளுக்கு மேற்
பாரதியின் கவிதை வரிகள் சில
வும் இடம் பெற்றுள்ளன. சமீபத்
தின் பிரபல விமர்சகர் ஒருவரின்
சிறுகதைத் தொகுதியொன்றின்
பின்பு படிக்கப் போகின்றோம்மன்
னும் ஆவலுடன் பதிப்பகத்தார்
உரையை நோக்கும்போது எமது
ஆவல் பின்வருமாறு மேலும்
உறுதிப்படுத்தப் படுகிறது.

“ஒரு விமர்சகன் இலக்கியம்
படைப்பானையானால் அவ்விவக்
கியம் ஒரு பூரணத்துவம் மிக்க
ஆக்கமாகவே அமையும். ஏனெ
னில் சமுதாயத்திற்கு எது
தேவை, அதை எப்படி அளிக்க

முடியும் என்பதை அவன் அனு
பவித்து அறிந்திருக்கிறான், அந்த
அனுபவத்தின் வடிவங்களாக
பெருக்கெடுக்கும் படைப்புக்கள்
சமுதாயத்தின் குறைகளை
நிவர்த்தி செய்யும் சஞ்சீவிகளாக
கும்”

பதிப்பகத்தார் உரையைத்
தொடர்ந்து நூலாசிரியர் முன்
னுரையில் இன்றைய பிரபல
விமர்சகர் கே. எஸ். சிவகுமாரன்
அவர்கள், 1959 முதல் 1965
வரையுள்ள ஓர் ஆறு வருட
காலத்துள் வெளிவந்திருக்கும்
அன்றைய தமது சிறுகதைகள்
பற்றித் தெரிவித்திருக்கும் ‘அவை
அடக்கமான’ கருத்துக்கள் எமது
கவனத்தை ஈர்க்கின்றன.

‘பத்திரிகை ரசக்கதைகள்’,
‘சில கதைகள் உளவியல் சார்ந்
தவை’, ‘பெரும்பாலான கதை
கள் கொழும்பு வாழ் மேல்தட்டு
பாத்திரங்களைத் தீட்டுவை’,
‘சுவாரஸ்யமாக அமைய வேண்
டும் என்பதற்காக எழுதப்பட்
டவை இக்கதைகள்’.

‘இக்கதையை எழுது
பொழுது வாழ்க்கையை ஆழ
மாக நோக்க வேண்டும் என்ற
எண்ணம் எனக்கிருக்கவில்லை.
ஆறுபதுகளில் ‘முதிரா இளைஞ

இவ்வே' இருந்தேன். அக்கால கட்டத்தில் எமது நோக்கு எவ்வாறிருந்தது என்பதையறிய இக்கதைகள் உதவும்'.

சிவகுமாரனின் கருத்துக்களால் எம்மை நிதானப்படுத்தி சுதாசுரித்துக் கொண்டு கதைகளை நோக்கினால் அவரது கூற்றுக்களை அங்கீகரிக்கச் செய்பவைகளாகவே இத் தொகுதியில் இடம் பெறும் நிறுகதைகள் அமைகின்றன.

பொதுவாக எவ்வாறு கதைகளும் உளவியல் சார்ந்த அம்சங்களை உள்ளடக்கியவையாகப் படைக்கப்பட்ட போதும் உறைவிடம் மேலிடம் தாழ்வு மனப்பான்மை, இழை ஆகிய மூன்று கதைகளிலும் உளவியலே அடிநாதமாக விளங்குகின்றது. 'இனம் இனத்துடன்...' என்ற கதை ஒருவகையான மனப்பான்மையினால் ஒன்று சேருவார் என்று பொருள்பட 'இனம்' என்னும் சொல் இரட்டிட்டு மொழிகின்றது. மாணவ உலகத்தின் தெளிவற்ற, அதே சமயம் வீம்பு கொண்ட உல்லாசப் போக்களை அவர்கள் உலகம் சித்தரிக்கின்றது. 'புகட்டு' பழைமையான கற்பு நெறி பேசும் 'நவீன கண்ணகி' கதைதான். 'குறிஞ்சிக் காதல்' அகந்தை சார்ந்த சங்க இலக்கியக் காட்சி ஒன்றை அல்லது திண்புனைத்திற காவல் காக்கும் வள்ளியைச் சந்திக்கும் முருகனின் நாடகக் காட்சி ஒன்றை மனத்திலே விரிக்கின்றது.

இத் தொகுதியில் இடம் பெறும் கதைகள் 'முதிரா இனஞன்' ஒருவரால் எழுதப்பட்ட 'பத்திரிகை ரகக் கதைகள்' இருந்த போதிலும், ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் தரக்குறைவான வெறும் ஓபாமுதுபோக்குக் கதைகளல்ல இவை. ஒரு நிறு

கதை எழுத்தாளன் பல்வேறு வகையாகக் கதைக் கருவை உள்வாங்கிக் கொண்டு, பின்னர் அதனைச் சிருஷ்டியாக உருவாக்குகின்றான். அவனது நெஞ்சிலே தைத்த ஒரு கருத்தைக் கருவாக்கி, அக்கருத்தை வெளிக் கொணரவதற்கேற்ற பாத்திரங்களை உருவாக்கி சிருஷ்டி இலக்கியமாகப் படைப்பதும் அதில் ஒரு வழி. சிவகுமாரனின் பெரும்பாலான கதைகள் இவ்வழியில் உருவானவையாகவே தோன்றுகின்றன. இத்தகைய கதைகளுக்கேற்ற கவையான - வாசகனைக் கவரத்தகுந்த மொழி நடை சிவகுமாரனுக்கு கைவரப் பெற்றது என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகிறது.

ஒர் எழுத்தாளனின் ஆரம்ப காலப் படைப்புக்களில் அவன் தனது முன்னோடிகளாகக் கொண்டிருக்கும் அல்லது அவனை மிகவும் கவர்ந்திருக்கும் படைப்பாளிகளின் பாதிப்பு பெரும்பாலும் இடம் பெறுதலுண்டு. இப்பொது விதிக்குச் சிவகுமாரனும் விலக்கல்ல.

அவன் முகச் சரும இழைகள் - பிச்சமூர்த்தி என்ற தமிழ் நிறுகதையாசிரியர் கூறுவது போல - நெட்டிப்பு தண்ணீரில் விரிவது போன்று பிரிந்தன, விரிந்தன. மங்களான ஒளி அவன் முகத்தில் விசியது. குமைந்த வதனத்தில் குமின் சிரிப்பு மொட்டவிறந்தது' (உறைவிடம் மேலிடம்) என எழுதுவதன் மூலம் தாமே பெருந்தன்மையாகத் தம்மை வெளிக்காட்டியுள்ளார். கதைகளைக் கூறும் உத்திமுறையில் மூ: வ. வின் பாதிப்பும் பளிச்சென வெளிப்படுகின்றது.

இத்தொகுதியில் தம்மைப் பற்றி ஆங்காங்கு பலரும் வெளியிட்ட குறிப்புக்களைச் சிவகுமாரன் இணக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

படைக்கப்பட்ட போதும், உறைவிடம் மேலிடம், தாழ்வுலாம். அவை இத்தொகுதியில் இடம் பெறுவது இன்றைய சிவகுமாரனுக்கு எந்தவகையிலும் சக ஆக அமையாது. அவற்றுக்குப் பதிவாக இரண்டொரு கதைகளைச் சேர்த்திருக்கலாம்.

இத் தொகுதியில் இடம் பெறும் வல்லிக்கண்ணன் விமர்சனத்தில் (?) 'முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள்' பற்றி அவர் கண்ணீர் வழிப்பதனை அநுதாபத்துடன் 'இடம்' கருதி ஒதுக்கிவிட்டாலும், பதிப்பகத்தார் உரையில், 'சமீபமே ஒரு இலக்கியப் பாலவனம். அதிலும் மட்டக்

களப்பு மிகக் கரும் இலக்கிய வரட்சியுள்ள பிரதேசம்' என்ற கருத்தினை மலைப்புடன் குறிப்பிட்டத்தொகை வேண்டும்.

அறுபதுகளில் சிவகுமாரன் போன்றோரது சிருஷ்டி இலக்கியம் எப்படி இருந்தது என்பதனை அறிந்து கொள்வதற்கும், சுவாரஸ்யமான உளவியற் பாங்கான படைப்புக்களைச் சுவைப்பதற்கும் நிச்சயம் இத்தொகுதியினைப் படித்துப் பார்க்கலாம். ஆயினும் ஆரம்ப காலச் சிருஷ்டிகளை உள்ளடக்கிய இத்தொகுதியினால் இன்றைய பிரபல விமர்சகரான சிவகுமாரனின் பெறுமானம குறைவுபட்டு விடாதென்பதே எனது எண்ணம்.

சகல சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உகைப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், நிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சகல புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசாராலயம் லிமிடெட்

புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதியாழப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ச்ட்ரீட், கொழும்பு - 2

மையத்து வீட்டுச் சோறு

திக்குவல்லு கமால்

'ரினோஸாமன்ஸி' லுக்கு முன்னால் அழகான காரொன்று வந்து நின்றது.

கார்ச் சத்தத்தைக் கேட்டு ரினோஸா உள்ளே இருந்து வருவதற்கும். காரிவிருந்து இறங்கிய அன்வர் ஹாஜியாரின் மகன் சோற்றுக் கிடுகொன்றைத் தூக்கி கொண்டு வாசலண்டைக்கு வருவதற்கும் சரியாகவிருந்தது.

'இரீங்கோ... தேத்தண்ணி கொஞ்சம் குடிக்கிட்டுப் போகே லும்' ரினோஸா சொன்னான்.

குடிச்ச மாதிரித்தான் இன்னம் எத்தினயோ எடங்களுக்குக் குடுக்கோனும்... பெய்ததிட்டு வாரனே' அவர் அடக்கமாகக் கூறிட்டு வெளியிறங்கினார்.

அவள் உள்ளே திரும்பிச் செல்லவில்லை, புறப்பட்ட கார் அதிகதாரம் நகரவுமில்லை. இஸ்மாயில் முதலாளி வீட்டுக்கு முன்னால் போய் நின்றது. அதையடுத்து காதர் மத்திச்சம் வீடு இப்படியிப்படியே

வழிநெடுக ஒரே வேடிக்கையாகவிருந்தது. காரில் வந்து கிடுகு பகிர்வதென்னுடல்... அதை வெட்டியும் ஒட்டியும் கருத்துக் கள் பரிமாறப்படாமலிருக்குமா என்ன? எக்கப் பெருமூச்சோடும் ஏமாற்றத்தோடும் சில சிறுக்கலின் முகத்தோற்றமும் ரினோஸா

வின் கண்களில் படத்தான் செய்தது.

அவள் உள்ளே திரும்பிய போது 'குப்' பென்று கிடுகுச் சோற்றின் மணம் அவள் மூக்கைத் தொட்டது. நாக்கில் கனவயுற்றுக்கள் கரப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. முடியிருந்த தேக்கியை மெல்ல உயர்த்திப் பார்த்தான். இறைசித் துண்டுகள், பருப்பு, கிழங்குக் கலை, கழியா இத்தியா திகள்.

ஒருகணம் இதைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தவன் மறுகணம் அதை அப்படியே தூக்கி ஒரு பக்கமாக மறைத்து வைத்தான்.

அன்வர் ஹாஜியாரின் வாப்பா மௌத்தாகி இவ்வளவு விரைவாக நாற்பது நாட்கள் நகர்த்துவிட்டனவா...? இன்று அவரது 'ராத் திபு' கிரியை; இதற்காக ஊரெல்லாம் அழைத்து நாறு 'ஸஹனு'க்கு சாப்பாட்டு என்று சில நாட்களாகவே கதைவடிபட்டுக் கொண்டிருந்தது தான்.

ரினோஸாவின் கணவனும் அன்வர் ஹாஜியாரும் வியாபாரத் தொடர் புடையவர்கள். வெள்ளவத்தையில் கடை வைத்துள்ளவர்கள்.

'நோனூ.....'

செய்னம்புலின் குரலுக்குக் தலை திமிர்ந்தான் ரினோஸா.

'என இன்டக்கி இவ்வளவு நேரம் சொணங்கின' அவளது முகத்தையும் கவர் மணிக்கட்டையும் மாறி மாறிப் பார்த்த படியே கேட்டான்.

'இல்ல நோனூ, ஒங்களுக்கு கிடுகுச் சோறு கொணர்ந்து தந்ததா சொன்னாங்க, அப்ப சோறுக்கிய வேல இல்லத்தானே எதுக்கும் சும்மா பாத்திட்டுப் போக வந்தீன்' தன் கணக்கத்தின் காரணத்தைச் சொன்னான் செய்னம்பு.

'கிடுகு கிடைச்சது மெய்தான். அந்த மையத்துச் சோத்தாரன் தின்னப்போற, நீ எந்த நானையும்போல சோத்த ஆகரு'

ரினோஸா இப்படிச் சூசான்ன போது செய்னம்புலின் எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துப் போய்விட்டது.

'எனக்கு இப்பிடியொரு கிடுகு கெடச்சீந்தா நானும் புள்ளகனும் எவ்வளவு சந்தோஷமா தின்னியன்' இப்படி நினைத்தபடி அவள் குகனீக்குள் போய்புருந்தான்.

செய்னம்புலின் இருப்பிடம் ரினோஸா மன்ஸிக்கு பின்பக்கமாக இரண்டு வீடுகள் தள்ளி அமைந்திருக்கிறது. அவளும் இரண்டு பிள்ளைகளும் தான் வீட்டில். கணவன் கையொன்றில் சமையல்காரன்.

செய்னம்பு ஒவ்வொரு வேளையும் இங்கு வந்து சமையல் செய்து கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுவான். அதற்காக அவளுக்கு நிலையான சம்பலமென்று ஒன்று மில்லை; அப்படி எந்த அப்பந்தத்தின் கீழும் அவள் பணியாற்றவு

மில்லை ஏதோ அவ்வப்போது கொடுப்பதை அவள் மறுப்பது மில்லை.

அவள் அங்கிருந்து எதிர்பார்ப்பது ஒன்றையொன்றைத் தான். அது அவளுக்கு எப்போதுமே மறுக்கப்படுவதில்லை; ஒவ்வொரு வேளையும் அங்கு எடுக்கின்ற சோறு கறிகளைத் தன் குஞ்சு குழந்தைகளுக்காகக் கமந்து கொண்டு போவதைத் தான்.

வழமை போலவே 'ஆறு நுக்கு' பாய்கு சொல்லும்போது செய்னம்பு சமைபல் வேலைகளைப் பூர்த்தி செய்திருந்தான்.

'உம்மா பசிக்கிதும்மா....'

வினையாடிக் களைத்து, பிள்ளைகள் இருவரும் வந்தபோது தான். ரினோஸா ரீலீக்கு முன்னால் எழுந்தான். அன்று ஏதோ கிரிக்கட் மிச்ச ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருந்தது போலும்.

'ஆக்கி முடிஞ்சிதானே..... சோறு போட்டே'

'ம் உம்மா கிடுகுச் சோறு தாங்கம்மா'

பிள்ளைகளின் கோரிக்கை புதிய கோணத்தில் அமைந்தது. இப்படிக் கேட்பார்களென்றோ, அதை அறிந்து வைத்திருப்பார்களென்றோ ரினோஸா எதிர்பாரக் கவில்லைத்தான்.

'அதப்பாக்க நல்ல சோறு இன்டக்கி ஊட்டில ஆக்கீக்கி'

'வாண வாண கிடுகுச் சோறு தாங்கும்மா, எங்களுக்குக் காரில கொணந்து தந்த தானே கிடுகுச் சோறு தாங்கம்மா' இருவரும் உடையாலை விட்டபடியில்லை.

பிள்ளைகளிடமிருந்து தப்புவது அவளுக்கு இலேசான விடயமாகப் பட்டவில்லை. அதே நேரத்தில் இப்படியான 'சோறு' களை பிள்ளைகளுக்கு கணவில்கூட அவள் கொடுப்பதுமில்லை.

இங்க இது மையத்தூட்டால் கொணர்ந்த சோறு. இத்த திண்டா மொளத்தாப் போறதாம். சின்னப் புள்ளைகள் தின்னப்படாது. வெளங்கின இங்க பாருங்க உம்மந்தின்னல்ல'

கண்களை உருட்டிப் புரட்டி, நீட்டி இழுத்து புதிய வியாக்கியான மொன்றை ரிளேஸா சொன்ன போது, இருவரும் மருண்டு போய் விட்டனர்.

'எனக்கு வாணம்மா வாண' போட்டி போட்டுக் கொண்டு இருவருமே பின்வாங்கிவிட்டனர்.

ரிளேஸாவிற்கு மகிழ்ச்சி பொறுக்க முடியவில்லை. இறந்தவர் நினைவாக வழங்கப்படும் அன்னதானம். அதை விரும்பி உண்ணாதவர்களைத்தானு போய டைய வேண்டும்.

'செய்னம், செப்னம்பு'

'என நோனா?'

ரிளேஸாவின் அழைப்புக் குரலைக் கேட்டதும் உள்ளே யிருந்து ஓடோடி வந்தாள் செய்னம்பு.

'சாப்பாடாகி முடிஞ்சா'

'எல்லாம் போட்டு வெச்சிட்டன் நோனா' அவள் கடமை உணர்வோடு சொன்னாள்.

'அப்ப ரெண்டுபேரும் சோறு தின்னவாங்க. அ கை மொகம் கழுவினா'

உம்மா இப்படிக்கேட்டதும் இருவரும் கை கழுவிக்கொள்ள சென்றார்கள். இதுதான் சந்தர்ப்ப மொன்று பார்த்து.....

அஞ்சலி

மறைந்த கவிஞர் ஈழமோம் பக்கிரித்தம்பி அவர்களின் இழப்பை எண்ணி மல்லிகை தளது ஆழ்ந்த துக்கத்தை தொ வித்துக் கொள்ளுகின்றது.

— ஆசிரியர்

'இந்தா செய்னம்பு அந்த மேசக்கி அமல மையத்தூட்டு சோத்துக் கிருகு ஈக்கி. அது அப்பியே எடுத்துக் கொண்டுபோ'

செய்னம்பு வின் மனம் குவிர்ந்து போய் விட்டது. இது அவள் சற்றுமே எதிர்பார்க்காததொரு அதிர்ஷ்டமில்லையா. இனி மகிழ்ச்சி இருக்காதா என்ன?

'நல்ல நோனா'

சோற்றுக் கிருகைத் தூக்கிக் கொண்டு செய்னம்பு பின்புறமாக இறங்கி நடந்தாள்.

'உம்மா காரில் கொணந்த வங்க எங்களுக்கு தரல்லியே இது எங்காளயனுமமா கிடைச்ச?

குழந்தைகள் கேள்விக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று அவளுக்குப் புரியவில்லை. அதற்கான பதிலை எதிர்பார்த்து அவர்கள் காத்திருக்கவுமில்லை.

'ம்..... வாங்க வாங்க தின்னோம்'

வீட்டுக்குள் புகுந்ததும் மூவரும் எல்லாமே மறந்துபோய் விட்டார்கள். வயிறு நிறைய முன்பே கண்கள் நிறைந்து விட்டன.

மையத்து வீட்டுச் சோறு தான் ஆனால் அவர்களுக்கோ அன்று பெரும் கொண்டாட்டமான விருந்து!

இசை நாடக வளாசசிக்கு வடமராட்சியின் பங்களிப்புப் பற்றிய

மேலும் சில தகவல்கள்

காரை செ, சுந்தரம்பிள்ளை

2 ஆவது ஆண்டு மலரில் இசை நாடகம் பற்றி நான் எழுதிய கட்டுரை தொடர்பாக திரு. எஸ். தம்பிஐயா எழுதிய கட்டுரையை வாசித்ததும் அதற்கு ஒரு பதில் எழுத வேண்டிய அவசியத்தைச் சில வாசகர்கள் வற்புறுத்தினர். ஆனால் நான் மலை நாட்டில் தொழில் புரிந்து கொண்டிருப்பதன் காரணத்தாலும், நாட்டு நிலைமை காரணமாகவும் தான்பிட்ட சில கலைஞர்களைச் சந்தித்துத் தகவல்கள் திரட்ட முடியாமல் போய்விட்டது. அதனால் இக்கட்டுரை சிறிது தாமதமாகி வெளி வரவேண்டியதாயிற்று.

'வடமராட்சியில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலே இக் கிராமியக் கலைகள் வளர்ந்த விகம் நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டியது. மேலோட்டமாக நோக்கும் போது இது ஆராய்ச்சியாளரின் பார்வைக்கு அகப்படாமல் போவதும் ஆராய்ச்சியாளரின் தவறன்று என்னும் பீடிகையுடன் கட்டுரையாசிரியர் திரு. எஸ். தம்பிஐயா, ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சியில் வடமராட்சியில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களின் பங்கினை ஆராயத் தொடங்குகிறார்.

ஈழத்து இசை நாடக வளர்ச்சியில் வடமராட்சியின் பங்கு மிகவும் காத்திரமானது. ஆதை மறுப்பதற்கு யாருமில்லை சுபத்திரை, ஆழ்வார் போன்ற கண்டி எடுத்த இசை நாடகக் கலைஞர்கள் வாழ்ந்த மண் வடமராட்சி. கட்டுரையாசிரியர் சொல்லுகின்ற தமிழில் சொல்வதனால் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் உதித்த இசை நாடகக் கலைஞர்கள், குறிப்பாக வடமராட்சிக் கலைஞர்கள் ஆற்றிய பணியும் மகத்தானது. நான் எழுதிய கட்டுரையில் இதனை எவ்விடத்திலும் மறுக்கவுமில்லை மறைக்கவுமில்லை. அக் கட்டுரையில் வடமராட்சி பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, நான் சொல்லியதைவிட மேலாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஏனெனில் அக் கட்டுரையைப் பொறுத்த மட்டில் அவ்வளவு தகவல்களும் போதுமானவை. ஆனால் திரு. எஸ். தம்பிஐயாவின் கட்டுரையை வாசித்த பின்னர் அவர் கூறத் தவறிய சில விடயங்களைக் கூற வேண்டிய அவசியமேற்பட்டுள்ளது. கட்டுரையாசிரியர் பெரும்பாலும் தம்மை மையமாக வைத்து எழுதிச் சென்றுள்ள மையால் அக்கட்டுரை அவ்வயத்

தன்மைக்குட்பட்டு விட்டது. அவருக்கு முன்னர் வாழ்ந்த இசை நாடகக் கலைஞர்களுடைய பாரிய பங்களிப்பின் அவர் ஆராயத் தவறிவிட்டார்.

காங்கேயன் துறையில் அண்ணாவி வைரவி உருவான அதே காலத்திலேயே வடமராட்சியிலும் அண்ணாவி புதியார், பெரிய பொடி அண்ணாவியார், பூசாரி அண்ணாவியார் போன்றோர் உருவானார் என்று கூறுகின்ற கட்டுரை ஆசிரியர் அவர்களுடைய பங்களிப்பினையும், அவர்களுக்குப் பின் வந்த கலைஞர்களுடைய பங்களிப்பினையும் ஆராயாது, மிகவும் காலத்தால் பிந்தியதான தம்முடைய பங்களிப்பின மட்டும் கூறி கட்டுரையை முடித்திருப்பது பெருங் குறையாகப் பலரால் எனக்குச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

அண்ணாவி புதியார், பெரிய பொடி அண்ணாவியார் போன்றோர் வடமராட்சி கலைஞர்களுள் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர். இன்றைய பிரபல தமிழ் வித்துவானும், முன்னாள் ஆர்மோனிய சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்தவருமான குண்டுமணியின் பேரனாரே அண்ணாவி புதியார். இவர் சிறந்த காந்திய வாதியான இரத்தின உபாத்தியாயரின் பேரனுமாவார் காவடி, நாட்டுக் கூத்து ஆதியனவற்றிலேயே பெரும்பாலும் இக்கலைஞர் தம் வாழ் நாட்களைக் சழித்து வந்தார். அத்துடன் இசை நாடகங்களிலும் இவர் கவனம் செலுத்தலானார்.

அண்ணாவி பெரியபொடி என்பவர் அக்காலத்தில் மதிப்புமிக்க கலைஞராகத் திகழ்ந்தார். இவர் சிறந்த ஆர்மோனிய வித்துவானுமாவார். இசை நாடகக் கலைஞராகிய எம். பி. அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் தந்தையார்

இவரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் புழமிக்க கலைஞராகத் திகழ்ந்தமைக்கு பெரியபொடி அண்ணாவியாரே காரண கர்த்தாவாக அமைந்தார். இரத்தின உபாத்தியாயரின் தந்தையாராகிய தம்பிராஜா என்பவரும் அக்காலத்தில் சிறந்த இசை நாடக ஆசிரியராக விளங்கினார்.

1915 ஆம் ஆண்டளவில் முதன் முதலில் மேடை அமைத்து திரைகள் கட்டி இசை நாடக மாடிய பெருமையும் இக்கலைஞர்களுக்குண்டு. இந் நாடகத்தை 'டிராமா' என்னும் பெயரில் இவர்கள் முதலில் அழைத்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே நாட்டுக் கூத்தினின்றும் இவை வேறுபட்டனவாகக் காணப்பட்டமையால் அக்கால சுவைஞர்களுக்கு இந் நாடகங்கள் புதுமையாக அமைந்திருந்தன.

1915 ஆம் ஆண்டளவிலேயே அல்லவ் வடக்கைச் சேர்ந்த குருக்கட்டுப் பொன்னர், அவருடைய தம்பியார் சிதம்பரி, பூமாஞ்சோலை சீனன் கந்தையா ஆகியோர் இசை நாடகங்களை வடமராட்சியில் ஆடிவந்தனர்.

இவர்கள், சத்தியவான் சாவித்திரி, கோவலன் அண்ணாடி, பவளக் கொடி, அல்லி அருச்சுனா ஆகிய நாடகங்களையே பெரும்பாலும் மேடையேற்றி வந்தனர். இவர்களுள் பூமாஞ்சோலை சீனன் கந்தையா இராசபார்ட்டாக நடிப்பது வழக்கம். அவருடைய சரிச வளமும், கம்பீரமான தோற்றமும் அவரை இசை நாடக நட்சத்திரமாகவே திகழ வைத்தன.

குருக்கட்டுப் பொன்னரின் மகனாகிய சின்னையா அண்ணாவியார் சிறுவயதில் இருந்தே சிறந்த கலைஞராகத் திகழத் தொடங்கினார். 1930 ஆம் ஆண்டு

அளவில் இவரும் இவருடன் சேர்ந்த கலைஞர்களும் பிரபலம் பெற்று விளங்கினார்கள். வள்ளி திருமண நாடகத்தில் சின்னையா அண்ணாவியார் விருத்தகாகவும், திருநாவுக்கரசு வள்ளியாகவும் நடிப்பது வழக்கம். இக்கால கட்டத்தில் தன்னைச் செல்லையா என்பவர் மிருதங்க வித்தவாகவும், குருக்கட்டு பொன்னர், த. பிராசா, சிதம்பரி ஆகியோர் ஆர்மோனிய வித்துவான்களாகவும் திகழ்ந்தனர்.

அண்ணாவியார் சவலை பூசாரி அண்ணாவியார் வதிரி செல்லப்பா, திருஷ்ணபிள்ளை மஸேடர் ஆகியோர் ஆற்றிய பங்களிப்பும் மகத்தானது. இவர்களுள் அண்ணாவி சவலை தன்னிகரற்ற கலைஞராக விளங்கினார். அவருடைய தோற்ற அமைப்பும், குரல் வளமும் பலராலும் வியக்கப்பெற்றதாகத் தெரிய வருகிறது.

பிரபலமான இசை நாடகமாக இவர்கள் காலத்தில் பவளக்கொடி விளங்கியது. அந் நாடகத்தில் சீனன் கந்தையா அருச்சுனாகவும், வல்லி பவளக் கொடியாகவும், ஆறுமுகம் புலேந்திரனாகவும் நடிப்பது வழக்கம். இவர்கள் காலத்தில் பிரபல பக்கப்பாட்டு வித்துவான்களாக அண்ணாவி பூசாரி, முத்துத்தம்பி ஆகியோர் விளங்கினர். உடுப்பிட்டி அண்ணாவி வேலு என்பவர் மிருதங்கமும், உடுப்பிட்டி இரயப்பூ ஆர்மோனியமும் இவர்களது நாடகங்களுக்கு வாசிப்பது வழக்கம். 1928 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம், 1938 ஆம் ஆண்டு வரை இசை நாடகங்கள் மிக வேகமாக மேடையேறலாயின. 'அரிச்சந்திரா' மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கையே பெறலாயிற்று. மேலே குறிப்பிட்ட கலைஞர்கள் அளித்த பங்களிப்பின் விளைவாகவே இசை நாடகம் வடமராட்சிப் பகுதியில் எம். பி. அண்ணாசாமி உபாத்தியாயர் போன்ற பிரபல கலைஞர்களால் பிற்காலத்தில் மேலும் வளர்க்கப்படலாயிற்று.

கட்டுரையாசிரியர் திரு சுவலை தம்பியாரா. வடமராட்சியில், உரிமை மறுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட இசை நாடக வளர்ச்சிக்கு இரண்டு காரணங்களை வலித்து கூறியுள்ளார். ஒன்று சைவப் பாரம்பரியம், இரண்டாவது தேவரையாளிச் சமூகம் அல்லது தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலை. சைவப் பாரம்பரியம் ஓரளவு இந்நாடக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்ததென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும் சைவப் பாரம்பரியம் என்பதை விடுத்து இந்துப் பாரம்பரியம் என்பதே சாலப் பொருத்தம். ஏனெனில் இசை நாடகக் கதைகள் பெரும்பாலும் இந்நிகாசப் புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாரதம். இராமாயணம் போன்றவற்றில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கதைகள் வைஷ்ணவக் கதைகள். வள்ளி திருமணம், அரிச்சந்திரா போன்ற சைவக் கதைகள். சைவமும், வைஷ்ணவமும் இணைந்த காரணத்தினால் ஓரளவு இந்துப் பாரம்பரியம் இசை நாடகங்களால் பேணப்பட்டதெனலாம். கட்டுரையாசிரியர் கூறுகின்ற சைவப் பாரம்பரிய ஆரம்பத்துக்கு முன்னரே இந்நாடகங்கள் மலரத் தொடங்கி விட்டன.

கட்டுரையாசிரியரின் கருத்துப்படி 197 ஆம் ஆண்டு பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய அல்வாயூர் கவிஞர் மு. செல்லையாவின் 'சக்குபாய்' நாடகத்தின் பின்னர், அதாவது கட்டுரை ஆசிரியர் அந்நாடகத்தில் நடிக்கத் தொடங்கிய பின்னர்தான் இசை நாடகங்கள் பூத்துக் குலுங்கத்

தொடங்கின. ஆனால் அக்கருத்து முற்றிலும் தவறானது. இச்சிறகு முன்னரே எத்தனையோ இசை நாடகங்கள் வடமராட்சியில் இம் மக்களால் மேடையேற்றப்பட்டன. இத்தே போலத்தான் தேவரையாளிச் சைவ வித்தியாசாலையின் தோற்றத்துக்கு முன்னரே பல இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இச்சமூகத்தினரிடையே தோன்றி விட்டார்கள். பெரிய பொடி அண்ணாவியார், குருக்கட்டுப் பொன்னர், அண்ணாவி சவலை, பூமாஞ்சோலை, சீனன் கந்தையா போன்றோர் தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலை உருவாகுவதற்கு முன்னரே உருவானவர்கள். தேவரையாளிச் சமூகம் என திரு. கா. சிவத்தப்பி கூறிய பரந்த பொருள் கட்டுரையாசிரியரின் கூற்றுக்குப் பொருந்துவதன்று.

தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலையின் தோற்றத்தின் பின்னர் இசை நாடக வளர்ச்சி மேலும் இம்மக்கள் மத்தியில் அதிகரித்ததெனலாம். இதற்கு முக்கிய காரண கர்த்தாவாக அமைந்தவர் அவ்வாய் வடக்கைச் சேர்ந்தவரும், தேவரையாளி சைவ வித்தியாசாலை ஆசிரியருமாகிய திரு. க. முருகேசு என்பவர். இவர் சங்கரதாஸ்கவாயிகளுடைய ஒரு சில நாடகங்களையும், தாமே எழுதிய நாடகங்களையும் நெறிப்படுத்தி மேடையுற்றி வெற்றி கண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரால் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களுள் வள்ளி திருமணம், பாமா விஜயம், அல்வி அருச்சுனா, மதிவதனா, சத்தியசிலன், சிறுத்தொண்டர், மனுநீதி கண்ட சோழன், மனோகர மனோம்மணி, சகுத்தலை என்பன முக்கியமானவை. இவற்றுள் சில கிழக்கு மாகாணத்திலும், குறிப்பாக திருச்சோணமலையிலும், மன்னார்,

முல்லைத்தீவு போன்ற இடங்களிலும் பல தடவைகள் கேடையேற்றப்பட்டன. ஆசிரியர் க. முருகேசுவுக்குத் துணைபோக பிரபல அண்ணாவியார் சின்னையா துணைபுரிந்து வந்தார். அண்ணாவி சின்னையா இசை நாடகக் கலைஞர். குருக்கட்டுப் பொன்னரின் மகனும், நடிமணி வி. வி. வைரமுத்துவின் மாமனாகுமாவார்.

இக்காலத்தில் இசை நாடகங்களில் பக்கேற்று நடித்த நடிகர்கள் பலர். திருவாளர்கள் திருநாவுக்கரசு, பூமாஞ்சோலை, வல்விபுரம், ம. முருகேசு, சோமு. மார்க்கண்டு, கிருஷ்ணபிள்ளை, மாசிலாமணி, வி. வி. வைரமுத்து ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். நடிமணி வி. வி. வைரமுத்துவைப் பட்டத் தீட்டிச் சிறந்த நடிப்புலக மாணிக்கமாக ஆக்கியவர் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய திரு. க. முருகேசு ஆசிரியர் என்பதை யாவரும் அறிவர். இதை திரு. வி. வி. வைரமுத்து இன்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றார். நடிமணி தமக்கு எடுக்கப்பட்ட மணிவிழா வின்போது, பட்டு வேட்டி சால்வை என்பவற்றைக் காணிக்கையாக வைத்து தன்னுடைய வளர்ப்புத் தந்தையும், ஞானத் தந்தையுமாகிய திரு. க. முருகேசுவின் காலில் விழுந்து வணங்கியமை கண்டவர்களை மெய்சினிக்க வைத்தது. கட்டுரையாசிரியர் திரு. எஸ். தம்பிஐயா தம்மிடம் வைரமுத்து சிறுபாத்திரம் தரும்படி கேட்டதாகவும், தாம் அவ்வாறு கொடுத்து முதன்முதலில் வைரமுத்துவை மேடையேற வைத்ததாகவும் கூறியதில் எள்ளவும் உண்மையில்லை. வைரமுத்து சிறு சிறு பாத்திரங்களில் பல தடவைகள் மேடையேறி அனுபவம் பெற்றிருந்த கால கட்டத்தில்தான். திரு. தம்பிஐயா கூறிய மதிவதனா, சத்திய

சீலவில் நடித்தார். அதுவும் ஆசிரியர் திரு. க. முருகேசுவால் அப்பாத்திரம் வழங்கப்பட்டதே யொழிய திரு. தம்பிஐயாவால் வழங்கப்படவில்லை எனச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மூலம் தெரிய வருகிறது.

திரு எஸ் தம்பிஐயா நாடகமாடிய கால கட்டத்தில் கொடிக்கட்டிப் பறந்தவர் எனக் கூறப்பட வேண்டியவர் கலா விஞ்ஞான எம். பி. அண்ணாசாமி ஆசிரியர். இவர் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர். சந்தேக நூலும், சாரீர நாமும், நாடக யுக்திகளும் நன்கு தெரிந்தவர். அவ்வாய், வதிரி, கரவேட்டி ஆகிய இடங்களில் அக்காலத்தில் நாடகமாடிய அத்தனை பேர்களுடனும் இணைந்து இராசபார்ட்டாக நடித்துப் புகழ் பெற்றவர்.

திரு. எம். பி. அண்ணாசாமியிடம் உயர்ந்த பண்பு ஒன்று காணப்பட்டதாக நடிமணி வி. வி. வைரமுத்து கூறுவார். தாவது ஆற்றும் மிக்க கீளைக்களை ஊக்குவித்து நாடகக் கலைஞர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமே அப்பண்பாகும். இவருடன் இணைந்து ஸ்திரி பார்ட்டாக நடித்த மாசிலாமணியும், பழஞ்சு நடித்த சீனாபெரும், திரவியம் போன்றவரும் முக்கியமான நடிகர்களாவர்.

ஆசிரியர் அண்ணாசாமி அவர்கள் காரைநகரில் ஆசிரியப் பணி புரிந்த போது பல இசை நாடகங்களைப் பயிற்றி அங்கே மேடையேற்றினார். இவர் இராசபார்ட்டாகவும், நல்லையா என்பவர் ஸ்திரி பார்ட்டாகவும் நடிப்பது வழக்கம். இவருடன் ஆசிரியர் திரு. ஆ. முருகேசு, ஆ. வைரமுத்து தோ. செல்லையா, நல்ல தப்பி ஆகிய கலைஞர்கள் இணைந்து நடித்தனர். இவர்கள் வள்ளி

திருமணம், சாரங்கதாரா, காளி தாசன், சத்தியவான் சாவித்திரி ஆகிய நாடகங்களை மேடையேற்றினார். ஆசிரியர் என். ரி. முருகேசு ஆர்மோனியமும், திரு. பொன்னுக்கண்ணு மிருதங்கமும் இந்நாடகங்களின் போது வாசிப்பது வழக்கம்.

ஆசிரியர் அண்ணாசாமியுடன் வி. வி. வைரமுத்துவும் ஆரம்ப காலத்தில் இணைந்து நடித்தார். வைரமுத்துவின் வளர்ச்சிக்கு ஆசிரியர் அண்ணாசாமியின் பங்களிப்பும் முக்கியமானது. திரு. அண்ணாசாமி அவர்கள் சிறந்த ஓவியரும், ஒப்பனைக் கலைஞருமாக விளங்கியவர் என்பதும், பல இந்தியக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து நடித்தவர் என்பதும் நோக்குதற்குரியது. ஆர்மோனியம் வாசிப்பதிலும் இவர் ஆற்றல் உடையவர்.

இவருடைய காலத்தில் கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்தர், திரு. குண்டுமணி போன்றோர் இசை நாடக வளர்ச்சிக்கு அரிய பணி புரிந்து வந்தனர். கிருஷ்ணபிள்ளை மாஸ்தர் ஆர்மோனிய வித்துவானாகவும், இசை நாடகங்களைப் பயிற்றி, மேடையேற்றி வெற்றி கண்டவராகவும் விளங்கினார்.

திரு. குண்டுமணி அவர்கள் அக்காலத்தில் மேடையேற்றிய இசை நாடகங்கள் அனைத்துக்கும் பெரும்பாலும் ஆர்மோனிய வித்துவானாகத் திகழ்ந்தார். கரு நாடக இசையறிந்த மிகச்சிறந்த கலைஞரான இவர் இச்சமூக மக்களுக்கு ஒரு கொடை என்றே கூற வேண்டும்.

வி. வி. வைரமுத்து நாடக உலகில் பிரவேசித்து பெருமை பெறத் தொடங்கியது வடமராட்சியில்தான் என்று கூறலாம். இவருடைய மாமனார் சின்னையா

அண்ணையார், ஆசிரியர் முதலாக நிறு அண்ணையாமி ஆதி பொருடாகப் புகழ்க்கிற வரை முடிவை அடைவிய பொறுதி. அச்சிடயிற்றும் மிகச் சிறந்த காரணம். சாரித நூலும், தரடயற்றும், நாடக முதலி என்பனவாழ மேலும் அண்ணையார் மாக அமைந்தன. இது வாய் முதலுமிடம் வளை சூட்டுவரு பண்டையும் வருமல் இருக்க வருவாது சக கணினி சகி இவ்வாறு அங்களை அடிய ஆற்றல் உள்ளவர்களை இரத்த தாதுக் மதித்தும் தரவம் அவரை மேலும் உயர்த்தினது. உடமார்படுவையே சீசாரித தரவையி சிவ்வத்தார, தர வெட்டி கருவியம் ஆடுவியர் தீண்ட வாய் இவருடம் தீவிரி தீற்றத்தகு இதுவே முக்கிய காரணமாகும்.

சரவேண்டி தற்குலம் சிவவும் வித்தக கணினி. சிறந்த காரி வளம் பொருத்திய இவர், அவர முதலுள்ள வரது வக பொருத்த கெடுபவர் என்பனவு இவர வரடக உவகம் படைத்தியும்.

கட்டுரை ஆசிரியர் திரு. எஸ். தம்பி ஸ்வா அவர்களும் இக்காலகட்டத்தில் சில கலைஞர் களும் சொந்த நூடகங்கள் ஆடி எதிரி இவருடய பிரண்டு வன்று நாடகங்கள் தரவும் திரு. ஆர். செவ்வத் தார சபாத்திரவாயின் மடல் சாவையாகப் பார்த்திருக்கிறும். திரு. எம். பி. அண்ணையாமி உயர்த்தினவரும், பின்னர் தரவ மணி. வி. வி. வைரமுத்துவும் இவர நாடகக் கவனத்தில் அணுகி தீவிரத்தது போல இவ ராய் தீவிரக் முடியவில்லை. காரணம் இவர துபாரிட்டுத்திரிய சொத்தியினாயும் சாரித வளை குளரது பகாரும் என்று பவரு வைய வருத்தாரும். இதற்கு

வேறு ஒரு காரணத்தையும் கூற வாம் திரு. அண்ணையாமி ஆசிரியர் காரிதும் திரு. எ. வி. வைரமுத்துவும் சிறந்த நாடகப் பாரம்பரியத்தை கடைபிடிக்கின்ற திரு. அண்ணையாமி அவர்கள் பிர பவ அண்ணையி பொய்பொருடின் மகம் என்பதும் திரு. வி. வி. வைரமுத்துவன், தருவத்தாரும், பிரணகுமீர சிறந்த இவர நாடகக் கணினி என்பதும் முக்கியமான அம்சங்களாகும். கவிராமல் பாதி கவர் வித்தக என்ப சந்திரைப் அவர்களுடைய இரத்த ததிரிவேயி வாய், நாடக முர் கவத்து விட்டன் இப்பாரம் பரிய குமர் திரு. தம்பி ஸ்வா அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

அண்ணையாதி காரணத்தையும் இதற்குக்காரணம். திரு. அண்ணையாமி, திரு. வைரமுத்துவும் சிறந்த இவர நாடகக் கணினி காரிய சிறப்பிப்படுத்தப்பட்டவர் கள். சந்திரை நாளவராகக் கருவியர்கள் இம் சிறப்பிப்படுத்தியவ திரு. தம்பி ஸ்வாவுக்கு இருக்கவில்லை. இதற்கு அவரு டைய கட்டுரைவே என்று பவ ரும் 'இவர நாடகத்திவ்வகக்கு உண்டாவ மிருத்த பற்றுக்களும் என் பரவத்தினவரும் இவ்வ வர்களையும் சொந்த நானுக்கம் நாடகம்மையி வருத்த சொடர் கினைவ. தெளிவா ஆசிரியர் வர்ணி. நள்ள திறவரைவர் கண்டு அம்மையோடு தவறு ஆசிரியர்களைமேயும் வழங்கி வித் தார்' என்பதை உவாரணமாகக் கருவாம்.

அண்ணையாதி சந்திரை இடத்திவ்வ கவத்து மதிக்கும் அவ்வாய் கணினி மு. செக்கியை தகி சிறந்த கணினிபொழிய இவர நாடகக் கணினி அவ்வர். அவர் சில நாடகங்களை எழுதிப்

யாடகம் மட்டுமேயே பெரும் பாரமும் மேலாகி நிறினர் வல் பது பவரது கருத்தாரும்.

திரு. தம்பி ஸ்வா கருவிய வேறு சில கருவியினையார் தார் மரக்க வேண்டியதாயினது. ஆராய்ச்சிவரணம் கற்ற வகை கில. திரு. தம்பி ஸ்வா கருவின் மறு போல் துளிர்வுக் மேயக் கூடாதவ்வயர்.

திரு. க. இரத்தினம் கரியா கியூர், வே துயரத்துரை பொரு ளேர் தருத பட்டகையிவ்வளர்ந்த தவர்கள் என்று கட்டுரையாசிரி யர் கூறுகிறார். அவர்கள் திருவ ருடன் சொந்த இரண்டொரு நாடகங்களில் நுபத்தார்களே வெளிவ இவருடைய பட்டகை யைச் சேர்த்தார்கள் அவ்வர். திரு. க. இரத்தினம் தமது வரைச்சி முழுத்திற்கும் வி. வி. வைரமுத்துவே காரணமென்று தன் சிப் பெருக்குடன் கூறிக்கொண்டிருள். திரு. அரியா கியூர் வே. ஸ்வா கியூர், கரியாயும் ஆறுமுத்துட்டரும், கவிட்டி கண பதிப்பீசின் அண்ணையாமிடத் தும் வேறு சிவிட்டத்திற்கும் நாட கத்தைப் பாரிந்துகாவும் கூறு கின்றார்.

மேலும் திருநாதி மல்கிசு முகம் முதல் வைரமுத்துவுடன் நுடிவகங்க முன்னிப் தம்முடன் கண்டுக்கிவியத் சேர்த்த ஒரு பெண் தருத்தாரையும் கட்டுரை யாசிரியர் இவ்வயமாகக் குறிப் பிட்டு என்று கருவாகத் மறுத் துள்ளார். அவர் கட்டுரைவி வி. வி. வைரமுத்துவுடன் கருத்த மய்கிசாரிவ முகம் முகமாக கணினி மறுக்கப்பட்ட கணினி கணினி தருக்க உயர்சாரிவ பெண் என்று குறிப்பிட்டபுக் கேட்க. திரு. தம்பி ஸ்வா குறிப் பிட்ட வேண்டினியும் கரியாம முறுக்கப்பட்ட சாதிவக சேர்த

தவர் என்பவரைக் கட்டிக்கட்டி பண்ணுவது என்று கடைபிடிக்கா ரும்.

தமிழ் நாடகத்தைப் போலத்தவையாகிவ்வ இச் சிற கருவாகும் கரு சிவர்பு சிறி. சிவர கருவிகள் ஒரு சமயம் பிச்சுவருவா கருவியர். 'திவ்வண்ணாத தெருவிவ் செவ்வமட்டும் ஒருவன் வெட்கம் பறுகிவ்ருவ. ஆளுக தான் ஒரு கருத்தாரைக்குமீ என்று சொல் வது வெட்கப்படுவதிவ்விகு;

தமிழர்களும் பொருத்தவ ரையிவ்வ எந்தக் கணினிக்கும் தவ்வ பரிதி வெண்டும் என்பவரை த குத்துக்கொண்டிருவ்வர்கள். ஆளுக் நாடகக் கணினி மட்டும் இற தேவையிவ்விய என அண்ணையிற் றுர்கள். ஆளுவ்வர்கள் 'தீவைத வாக் சொல்லு, தான் தருத்திவ் கட்டுரைசேர்தன்' என்று பொறுப் பற்றுச் சிலர் கருவின்லர்கள். இதற்காக தரம் வெட்கப்பட்ட வேண்டும். எவ்விரவர ஆரத்த முடிவறி நாடகங்களைச் சிலர் கருக்க முயற்ருகணினி தன் தமிழ் நாடகங்கி தெருவ நிலைவ அடைந்ததே தெரியவில்லை.

இக்கிற கட்டுரைவிவ் இவர நாடகக் கணினி கட்டுரைவிவ் பவ்வப்பிவ் ஒரு மறுதிவ்வயும் சிவ்வ கவ்வாக் கருத்தாரைமும் ஒரு சில சிவ்வ துராய்த்வன் சேவ்வ. கட்டுரையாசிரியர் திரு. எஸ். தம்பி ஸ்வா அவர்கள் எழு திப் கட்டுரை காரணமாக மேலும் சில கவவக்கிவ்வ என் தரப்பட்ட முறுத்தரு. அதற்கு தான் அருக்கு தவ்வ கடை பிவ்வ. இத்துவ்வதிவ் மேலும் தவ்வக்கிவ்வ இட்டி வெவ்விக் சிவ்வாசிரியர் தமிழ் இவர நாடகத்தக்குத் முடிவாதிவ்வ தாரவர். 9

கடிதங்கள்

கடந்த பெப்ரவரி மல்வினை இதழில் 'சுயேச்சு' பத்திரிகையினுக்கு என்ற ஒரு சிறுவனை 'சுயேச்சு' எழுதியிருக்கிறார். நான் சுயேச்சு பத்திரிகைக்கு மிகக் கீழ்த்தரமான சிறுவனை என்ற இதைப்பற்றி மிகவும் பூரித்துப் போனேன். பெப்ரவரி மல்வினை இதழ் கைத்தொகுப்பு வசிகள் மீண்டும் ஒருமுறை இந்தக் கதைகளைப் படிக்கலாம். இரண்டாவது முறையும் படித்துக் கதைக்கக் கூடிய அருமையான கதை இது.

நெருக்கத்தின்மீது தீய, தீயாடி, வெள்ளை உணர்வுகள் இருந்தாலும், உயர் கண்ணாடி அல்லது ஆழப் புணர்ச்சியின் மூலம் கெடும்படி எழுகிற சிந்தனை மூலம் மலர்ச்சியும், இளமை யின் கடினமும் இருந்து படிப்பில் பெறும், அதன் பயனாக அறிவுர சக்தி வாய்ந்த பதில் கடைதகம் குடிகளில், மலர்ச்சி என்ற பண்பு பரவியிருக்கின்றன. தனித்தனியாகப் பதிலிடுவதற்குப் பதிலாகப் படிப்பதற்கும் நான் மிகவும் கொண்டுள்ளேன். வேறுவிதமாகவும் என்னை அங்குமிங்கும் சென்றும் இதற்கு நடுவியின் கதைகளைப் படிக்கலாம். அந்தக் கதைப்பாத்திரங்கள் உயர் பெற்று வந்து விடுகிறார்கள்.

கதைகளின் வசனை நடைமீது பாழ்ப்பாண மலர்ச்சியின் மணம்—
அது ஒரு நல்ல வாசனை!

பாழ்ப்பாணம், —வரதர்

மல்வினை, மார்ச் - ஏப்ரல் படிப்பதில் இம்முறை தலைவர்க்கும், கட்டுரைகர்க்கும், கவிதைகர்க்கும், கதைகள் வாயும் பெறப்பட்டு அமர்ந்துள்ள இவ்வகை கையாள் மலர்ச்சி சான்றிதழ் மூலம் பெறும் படைப்புகளையும் வாழியாழ்வு ரகுநாதன் அவர்களின் அன்புப் படைப்புகளையும் அன்பு நாட்டினுக்குப் பின்பு அங்குமிங்கும் அருந்தும் கிண்பு படிக்கக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இவ்வகை தொகுப்புகளுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். பாசாட்டுப்படியான நன்மை மூலம் இது!

ஒரு துயர நினைவு, ஒரு கவிஞரின் இறு படைப்புகள், கொத்து, நூல் விவரணை, உருவமம் உள்ளடக்கமும், சபா ஜெயராசா, சாந்தன் ஆரியாசா கட்டுரை ஆக்கங்கள் அளித்தும் புதிய அணுகு முறையில் ஆறாவது மாதிரித்தன, என்ருமும், பொன்னாளுகையின் சுயேச்சு கடை உணர்வு பற்றிப்பதும், நாடக மேதை கலைவரசு கொணர்ச்சியின் பற்றிப்பதான ஆய்வுக் கட்டுரை, சாந்திரா கலை இயக்கிய கலைத்துறையில் பண்புநாடு கடினத்தாலும்,

நூல்களில் வரதர் கவிதை ஆன்ம உணர்வுகளை மிகத் துல்லியமாகப் படம் பிடித்திருந்தார். தன்னைப் பற்றிய மேல்மையான வரலாறுகளைத்தான் வரதர் அவர்களிடமிருந்து அறிய முடியும். அந்த வசிகளில் கதை இன்னும் இனிக்கும். முழுக்கையின் கவிதைகள் கரந்த மலர்ச்சியான தொகுப்புகளைக் கட்டுகிறது. மேலும், தன்னை மார்ச்சுமீது படிக்க வேண்டியவர்கள் சந்தர்ப்பம் மிக மிக இனிமையாகப் படம் பிடித்திருந்தார். மொத்தத்தில் மார்ச் - ஏப்ரல் இதழ் கலை தொகுப்புப் படைப்புகளைப் போன்றவை அல்லவா பெறப்படுகிறது.

மு. பாரதி

மாத நாவல் திட்டத்தை அல்லது காலகண்டு நாவல் திட்டத்தை வரலாறு நடைமுறையாடுத்த முயற்சிகள், மல்வினை வாசனை கலை கையாளுகக் கொண்டு, இவர்க்கு செய்யலாம் தானா? 'கடிப்பது' போல் நல்ல அரங்கம் உட்கள் உடைக்கலாம்.

சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளர்களிடம் ஒருபகுதிச் செயல்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு பெற்று பின்னர் பிரதிபலிப்பு மூலம் அனைத்து செயல்களும் நடைபெறும். தவிர, செயல்பாடுகளின் மூலம் செயல்களை மேலும் வளர்த்து சம்பந்திக்கலாம். அடுத்த ஆண்டு மலர்ச்சி மாதம் நாவலையும் வெளிக் கொணர்ந்தால் அனைத்து இனிக்கும் மலர்ச்சி மல்வினை நாவல்களுக்கு இடம் தரப்படும்.

அனைத்துக் காலங்களில் இடம் பெற்றுள்ளும் கால சந்தர்ப்பம் பின்பு, சிவத்தம்பி, வெள்ளாறு, சபா ஜெயராசா போன்றவர்களை கட்டுரைகள் வெளிக்கிட்டுக்கொண்டவர்கள் உள்வரும்.

திருவள்ளூர் கமலம்

கால சந்தர்ப்பங்களில் எழுதி, 'இதை நாடகங்களும் அகலாடகம் தொடர்புடைய கை கையாண தலைப்புகளும்' வல்லும் கட்டுரைகளை வாசித்ததில் பயனுடைய பண கலைகளை ஆராய்ந்து, நன்றி கவிஞரை எல்லாவு வேண்டியவர்களுக்கும் பாசாட்டலாம். இதை நாடகப் பற்றிய அனைத்து ஆராய்ச்சி சமீப கவிஞர்களுடைய காதலித்ததை வெளியிட்டுக் கொடுக்க அனைத்தன்மை. நாடக ஆராய்ச்சியானது என்ற முறையில் அவை, மூன்று மேலும் படிப்புகளை கட்டுரைகளை நாம் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம்.

காலசந்தர், த. விங்கேஸ்வரன்

கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கும் கடுதலாகவே மல்வினைகளைத் தொடர்ந்து படித்து வருகிறேன். நான், தாழ் இவர்க்கு உணர்வு மல்வினைகளும் அதன் ஆக்கமும் ஆற்றுகிற பண்புகள் மறுபடி முடியாதவை. மல்வினை கலை சந்தர்ப்பம் பண்புகள் எப்போதும் சரியான நினைவேற்றியே வந்திருக்கிறது என நிம்புகிறேன். நான், மார்ச் - ஏப்ரல் 83 இதழில் 'தூண்டி' பகுதியில் சந்தர்ப்பம்

பிரச்சினைகளை பற்றி வந்த தேர்விற்கான பதில், அதே இதழில் சார். ஜெயராசா அவர்களால் எழுதிய 'நாமின் சமூகத் தழுவிய புதிய இலக்கியப் பிரச்சினைகள்' என்ற கட்டுரைமேல் அமைந்திருக்கிறது. சாத்தல், சுரண்டலுக்கான தமிழ்ச் சமூகத்தின் உணர்வுகள், அது வந்தது எழுபத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு பரிமாணம் கூறாத தத்துவத்திற்குள் என்பது அக்கட்டுரையில் சுறுபடுகிறது. சாத்தல் உக்கல் அணியைச் சேர்த்தவர், அணியில் சாத்தல் தழிந்து இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த சித்யான, முதல் புகைவாய்க்கத்தைப் பிரதிபலித்த பெருமையுடைய மனிதனை உணர்வையுடையதுதான். 16 ஜனவரி இதழில் சாத்தலுடைய 'அந்நியமான உணர்வுகள்' என்ற கண்களைய அன்று வெளியிட்டிருக்கிறது. எனவே மல்கினால் பங்களிப்பை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது.

பன்னாடு. அ. குலசீங்கர்

சமீப காலமாகப் பார்த்தும் பொழுது பல கவனமான, சாத்திரமான கட்டுரைகள் மல்கினால் கொடர்ந்து இடம் பெற்று வருவதைப் பாராட்ட வேண்டும். சிலத்தமிழ், காலா கந்தரம்பிச்சி, சார். ஜெயராசா, திருவண்ணாமலை, மெளனகுடி போன்றவர்களின் கட்டுரைகள் மல்கினால் புதிய பரிமாண கணம் ஏற்படுத்தி உள்ளது.

தொடர்ந்து இப்படியான விவாதக் கட்டுரைகளைத் தேடிப் பிடித்து எழுதி வெளியிட வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தேசிய அவயச் செய்திகளையும், மன வேலைச் சம்பவங்களையும் செய்தியாகவும் தகவல்களாகவும் படித்து மனம் மறந்துவிடாமல் விட்ட சூழ்நிலையில், கொஞ்சம் அகல மரக்க இப்படியான இலக்கிய ஆழமான கட்டுரைகள் இக்கச் சமயத்தில் அவசியம் தேவை போலத்தான் என மனத்திற்குப் படுகின்றது.

சில சமயங்களில் நான் நினைப்பதன்ஓடு, இப்படியான பரபரப்பும் கொடுக்கவும் அவசியம் சூழ்நிலை சூழ்நிலையில் உக்கலாகி எப்படி இப்படியான இலக்கிய வேலைகளை அக்கபுர்வமாகச் செய்து முடிக்கின்றது. ஆனால், நீங்கள் ஒரு கட்டத்தில் களிப்பெடுங்கள் உங்களின் மன ஓர்சங்கக் கலவரத்தில் கொள்ளும் பொருட்கொடுத்த கொஞ்சமாக உங்களின் முடிவுகளையும் பரிசீலிக்கின்ற முடிவான போலத் தெரிவித்து அந்தத் கண்ணாடிகளின் பின்னணியில்தான் நீங்கள் திரை இயங்குவதைத் தெரிவிக்கிறது. அது நமக்கு, இலக்கிய சமூகங்களுக்கு யாழமான கவலைத் தீடு என்றது.

வருங்காலத்தில் குன்றும் காலமான மல்கினால் வெளியுள் என்றும் நமது சமூகத்திற்கு உண்டு.

வசானிளான். க. குமாரசேகரன்

மனித அரக்கர்கள் பற்றிய உண்மைக் கதை

ஏ. எஸ். எம்.

'நான் வாழ விரும்புகிறேன், வாழ்க்கை கலாக்கல் போன்றது. ஆனால் வாழ்வது சாதியத்தின், நான் சாஹி போகிறேன்' என்ற பொருள் தோலா'

இயற்கை குட்டிச் சுராய்ந்த ரோஸ்வால் தகரச் சினைகள், சுராய்ச்சி மேற்கண்ட வாசகம் காணப்பட்டது. 1935ல் அந்த சோவியத் தகரம், நாஜிப் படைகளின் வசம் இருந்தது. அந்த தகரம் ஹிட்லரின் படைகள் காலி செய்து ஓடிய போது, சினைச் சாஸியியல்வா கைதிகளோடு அந்தச் சினைவையே கொழுத்தி விட்டுச் சென்றனர்.

யார் இந்த தோலா?

அவருக்கு வயது 18, கருமையான கருட்டை முடி, பெரிய கண்கள், குற்றத்தை முகம், சிறிய உருவம் தான். ஆனால் வாழ வேண்டுமென்ற ஆசை திரும்பப் பெற்றவன், சிறைமேல் மிக்க அவளது சரவ்கள் அழகழகான உல்டகலை உருவாக்கக் கூடியவன், கைதிகளாக அவன் பிடிபடுமுன்னர், ஒரு 'என்கவுர்ட்டிங்கு'ப் பணி புரிந்த வந்தான். துணிவு மிக்கவன்; நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர் மொண்ட, பார்வையும் கொண்டவன். அவனது நிலைகுடையாத வள்ளத்தின் கண்ணு மீற கைதிகள் போதல் பெற்றவர், தப்பிப் பிடிபுத்தவர்கள் அவரைப் பற்றி அல்லாறுதான் திண்பு கூர்வின்றனர்; இவரும் அவர்களது நிலையில் அவள் நீங்காத இடம் பெற்றுள்ளான். அவன் தான் மூன்று நாள் கூழிய வாசகத்தை சினைச் சுவரில் தகரம் கொண்டு வரவில்லையே அவ்வது தகரம் நமத்திற்குமே பொறித்தவன்.

ஒரு நாள், இதர பக் கைதிகளோடு கட்டுக் கொள்வப் படுவ தற்கால தோலாயும், சினைச்சாலை முற்றத்திற்குக் கொண்டு செல் லப்பட்டுள்ளார். கட்டப்பட்டதில் அவன் வீழ்ந்தான்; ஆனால் சர்க்கலின்னை, குண்டு அவனது ஒரு கணையே பகம் பார்த்திருந்தது. அவன் மீது, செத்த பவ கட்டக்களையும் போட்டு, கைக்கோலால் ஓடி, பெட்டுரோலத் தெளித்து சிபிட்டனர் அந்த நாஜி மனித அரக்கர்கள்.

அடியில் கிடந்த தோலாவை நீ குக்குகள் தீண்டவில்லை. அக்க அரக்கர்கள் சென்ற பின்னர் அவன் எப்படியே ஊர்ந்து வந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டான், குண்டு வீச்சினால் சேத

மகாபகிருத்த சிவநற் கவர்களின் வழியே அவன் வெளிப்பெற்ற விட்டான்.

அடுத்த நாள் காலை, மீண்டும் அவனை அந்த அரக்கர்கள் பிடித்து விட்டனர். இரண்டாவது மூன்று சாலை எதிர்பார்த்து அவன் சிவநற் கொட்டகையில் தயாராக இருந்தான். இம்முறை ஜெர் மானியர்கள் வேறு சிவநற் நினைக்கனர் நோயாவதுக்கு அந்த நகரம் பற்றி நன்றாக தெரியும். அளவிடப்பெற்று பல தகவல்களை அறிய முயற்சிகள் எண்ணினர்.

ஏனெனில், வீசாரணை தொடங்கிற்று. மணல் தீர்ப்பப்பட்ட பீர் பாட்டினால் அவர்கள் அவனது நினைவிலும் வலிமையிலும் அடித்தனர். வலியால் அவன் தடித்தாரினை அன்றி, ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. பச்சைபட்ட திணர்நூள் அவனது உணர்வு மக்கிறது. மீள்சாரக் கம்பியின் அளவைக் கற்றி இறுக்க கட்டி, அக்கம்பியைத் துடிக்கிறார்.

விசாரணை நடத்தியவர்களின் நோயை சோர்வடைபுர்ப்பு செய்தான். அவன் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தையும் வரவில்லை. மீண்டும் அவனைக் கொண்டு போய் தலிக் கொட்டகில் அடைத்துனர். அவனை அவர்கள் கொல்ல விரும்பவில்லை. அவன் வலியுடனே தொடர்ந்து வாழ வேண்டுமென்று விரும்பினார்.

நோயாவை விடுதலை செய்ய அவர்கள் தீர்மானித்தனர். அவன் நினைவைக் கண்டு மக்கள் மீதியாதய வேண்டுமென்பதே அவர்களுக்கு நோக்கம்.

ஒரு விசயம் எந்திரத்தின் மூலம், நோயாவின் தலையை ஒரு கை நகர்கின்றார். அதன் மூலம் அவன் சாக மாட்டான். ஆனால் சிவநற் பிடித்த. வெறும கட்டாரும் ஆற்றுவாகக் காட்சியளிப்பான். கரண உடைபும், உடம்பெக்காத இடங்குத் திட்டாக இரத்தம் உடைக்கிறது. காலைக் கண்டுபிடிப்பி அவன் கொடுமை விட்டு வெளிப்பெற்றான்.

அவர்களுடைய அறிய முடிவில் எப்பதென்பதற்கு நோயாவை ஒரு முன்முயற்சியைக் களிக் தெருக்களில் கற்றிக் தீர்த்தான் அவன். தன்னைக் கற்றியுள்ள பொருள்களை அவன் கண்ணால் கண்டானே கூற. அவன் என்னவென்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அவற்றின் பொருள் என்ன என்பதை அளவால் உணர முடியவில்லை. அவனது புத்தி பேதலித்து விட்டது. தன்னைக் கற்றி ஏற்படும் ஒவ்வொரு இலையும் அவனுக்குப் பய களர்க்கையே ஏற்படுத்தியது.

அவனைக் கண்டவர்கள், அவனைத் தங்கள் வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று புதிய ஆடைகளைக் கொடுத்தனர். உடைய கொடுத்தனர். ஆனால் அவனால் ஒலிபெறவில்லை இருக்க முடியவில்லை. சிந்தனைப் போக்களையே இழந்த அவன் நடந்து கொண்டேயிருந்தான்.

அவனெதிரே இரண்டு ஜெர்மன் சிப்பாய்கள் வந்தனர். ஒரு வன் தனது ஸ்பார்க்விளக்கில் அவன் முதுகில் குத்தினான். மற்றவன் அவனை 'துடியல்' என்று திட்டினான்.

அவன் வயல் வெளியில் ஒருநாள் அவனிருந்த கண்ணீர் வெடிவை மிதித்தான். தீம்பிழம்புடன் ஒரு வெடியோசை, அதுவே அவனது முடிவு.

இன்னும் விடியவில்லை

அன்பு முகவரின்

இன்னும் விடியவில்லை! இருண்ட தெளிந்த இருளுக்குள் நாய்கள் எதைத்தேடிப் பெறுவார்களாம்?

பொழுது விடிந்ததென புதுக்குரல்கள் தேடிவருந்தோம் இனிவாழ்வின் என்னும் எழும் வார்த்தம் எண்ணர்கள். என்னைப் பிடிக்கிறாள் இன்னொரு ஓடியதால் எப்போதும் இங்கே இன்புற்று வாழ்வோமென சொன்னார்கள். எங்குள்ள கந்திபெருந்த இனியெயரும் மண்ணுக்கே ஓடியாது மாநிலத்தில் நாமெல்லாம் இந்நாட்டு மண்ணெரண எடுத்தவர்கள் உணர்த்தார்கள்.

பொன்னுள் எம்நாடும் புத்ததோற்றம் பெற்றுவிடும் இல்லாமை பெல்லாம் இன்னொரு ஒழிந்தவீரும் அளவியலின் கம்பல்களை ஆவதுடன் எதிர்பார்த்து கொட்டாவி விடுந்தியையைக் துறைத்து எப்போதும் திட்டங்கள் போட்டு திணர் இந்நாட்டை கட்டி யெழுப்பி கரங்கொடுத்து நாமென்றும் ஒற்றுமை மரச உணவருவோம் எண்ணர்கள்.

மீள்களை இந்நாட்டின் பெருஞ்செவ்வம் ஆகையினால் செவ்வம் பெருக செறித்து அவர்வரை என்றும் உழைப்பை கம்பிவாரம் உணர்வொன்றும்.

சத்தியம், நீதி, சயத்துவம் இவைவெல்லாம் எப்போதற்கும் கிடைக்கும் இனிமேள்ள நாமெல்லாம் புத்துவளை நோக்கி புறப்படுவோம்! எண்ணர்கள், அவ்வளவின் வார்த்தையின்னை அளிதிரண்டு நாம் எழுந்தோம்! இன்னும் மெல்ல பெருகு மறைமத்தார்கள்.

பேர்தலைவர் வரும்போது தேர்தலையே வந்தார்கள் பண்டிதர் கணகலையோ பாடத் தொடங்கினார்கள் இந்தப் பத்தி இலட்சக்கணக்கம் என்னார்கள் வந்தக் குறையும் இல்லின்றி ஒட்டிவிடலாம் உங்களது வாழ்வு உயர்ந்துவிட நாம் உதவப்போகும்! எவ்வெல்லாம் இவர்கள் இவியமறை பெயரிடத்தார்கள்.

எல்லோர்க்கும் எல்லாம் எப்போதும் கிடைக்குமென வாங்குறவி வாசித்ததை வரல்களில் விதைத்தார்கள் வாசித்ததை நம்பி வரல்களில் புதுமலர்கள் பூரித்துக் காத்திருந்தோம்.

எங்களது வரல்களில் எதுவுமே பூக்கவில்லை! எங்களது வாழ்வுயர எதுவுமே கிடைக்கவில்லை! வரல்கள் எல்லாம் வரண்டு கிடக்கிறது வரண்ட நிலம்போல் வாழ்வும் இருக்கிறது.

என்றாலும் அவர்களுக்கு 'எல்லாம்' கிடைக்கிறது எப்போதும் அவர்கள் இடக்கும் இடமேல்எனம் செய்பமாய் புதுமலர்கள் செழித்துச் செல்கிறது.

எங்களது வரல்களில் எதுவுமே பூக்கவில்லை! எங்களது வாழ்வுயர எதுவுமே கிடைக்கவில்லை! இன்னும் விடியவில்லை! இன்னும் தெரியாது.

உறுவு

தன் மரம் மீது ஒரு காய்ச்சித் அதற்கருகே சூய்ச்சி பற்கள் உறவாய் நின்று அதன் திரவிய் அறுத்துப் பெற்றன, ஆனால் - எடுக்கோட வந்தது: நில்லிவகை உதிர்ந்தா மரம் வறுகையடைந்தது.

அதில் இன்று நிழல்கூட இல்லை! அதனால் - மரமாய்ப் பற்கள் மனறந்தே போயின. லீண்டும் - வந்ததம் வந்தது! மார்ச்சி கண்ட மரத்திடம் குளிர்ச்சி பெற ிற்களும் மரித்தன.

செவா பொன்னுத்துரை

பேர்முனையில் கலைஞர்கள்

ஒவ்வொரு மாதமும்

நாளை இளைக்காத எல்லாவித சோவியத் மக்களின் மாடுபெரும் தேசபக்த புத்த வரலாற்றில், கலைஞர்களுக்கும் கலாசாரத் துறை அழிவார்களுக்கும் முக்கியமான இடம் உண்டு. பாடகர்களும், இசைவாணர்களும், கவிஞர்களும், புகழ்பெற்ற நாடக சினிமா நடிக நடிகைகளும் போர்முனைகளுக்குச் சென்று, போர் வீரர்க ளுக்கும், காயமுற்று மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெற்று வந்த போர் வீரர்களுக்கும் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தி மகிழ்ச்சியூட்டி வந்தனர்.

மாயும் ஆற்றிச் செல்லும்போது பின்னர் எழுதிய நினைவுக் குறிப்புகளில் இது பற்றிக் குறிப்பிடப்படுபதாவது: 'யுத்தத்தின் போது முனைகளில் நான் கமாண்டராக இருந்தேன். அங்கு ஒவ்வொரு மாதமும் கலைஞர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதைக் கண்டேன். போர் வீரர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி, அவர்களுடைய மன உறுதியை உயர்த்துவதில் கலைஞர்கள் அருத் தொண்டாற்றி வர்' என்று மார்ஷல் எடுமென்சோ குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும். போர் முனைகளில் இவ்விதம் தொடர்ந்து ஆற்றிய கலைஞர்களில் புகழ்பெற்ற 'மாவோ ஆர்ட் தியேட்டர்' நடிகர் நடிகைகளும் இருந்தனர். மாடுபெரும் தேசபக்த புத்தத்தின் போது சோவியத் போர்முனை களில் போகாத அகிலமான நாடகம், இசை முதலிய கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

புகளின் டூயல்ஸ்டாய், செக்காவ், ஆஸ்திரோவ்ஸ்கி, மையர கோவ்ஸ்கி, தலார்தேரவ்ஸ்கி முதலியவர்களின் படைப்புக்கள் இந்தக் கலை நிகழ்ச்சிகளில் இடம் பெற்றன. முன்னணிப் போர் வீரர்கள் எங்கும் கலைஞர்களை உற்சாகத்துடன் வரவேற்றதாக, ஆர்ட் தியேட்டரின் பிரபல நடிகையான அக்லா தரகோவா தம் நினைவுக் குறிப்புகளில் எழுதியுள்ளார்.

போர் முனைக்குச் சென்ற இந்தத் தியேட்டரின் பத்திரிகை கலைஞரான அலஸ்தாஸியா ஹியோர்மியேவ்ஸ்காயா யுத்தத்தில் தாம் ஆற்றிய தொண்டு பற்றி 'எழுதுவதில், துப்பாக்கி சுடக் கற்றுக் கொண்டு, போர்முனைக்குச் சென்று நாளைகளை எதிர்க்கப் போராடக் தாம் வீரம்புலவதாகவும், ஆனால் அதற்கு அனுபவி கிடைக்காதது கலை நிகழ்ச்சிகள் மூலம் போர்முனைகளில் வீரர்களுக்கு உற்சாகமூட்டலாகவது முடிந்தது பற்றி மகிழ்ச்சி அடைவதற்கும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

‘நான்’ சஞ்சிகை கருத்தரங்கு

‘தற்கால இளைஞர்கள் கருத்துக்களை, சிந்தனைகளை, அறிவுரைகளை சீர்தூக்கிப் பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கடந்த கால இளைஞர்கள் சமுதாயம் கற்பிக்கப்பட்டதை மனமம் செய்து ஒப்புவிப்பதன் மூலம் தன்னை உலர்ந்தவைகளைக் காட்டினார்கள். ஆனால் இக்கால இளைஞர் பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப தனது பொறுப்புக்களை உணர்ந்து சிந்திக்கத் தயார் பட்டுள்ளனர். இப் பின்னணியில் ‘நான்’ எனலியல் மஞ்சரி யானது இக்கால இளைஞர்களின் நாக்கத்தை செயற்பாட்டின் சமூக லாக்கையை, சிந்தனை சக்தியின் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டியது. இச் சஞ்சிகையின் உள்வாங்கும் மனிதன் கொள்கை அடிப்படையிலான அடிப்படை உணவியல் கருத்துக்களை கொள்ளுகின்றது. மேலும் மனித பலமற்று நாடுகளுக்கு நாடு தேடி ஒயும் இளைஞர்கள் இச்சஞ்சிகையின் படித்திருந்தால் மனம் பலமடைந்து நாட்டில் நடக்கும் சமூக மாற்றத்திற்கு திகைத்திருந்து தோல் கொடுக்க இருப்பார்கள்’ என பிரபல எழுத்தாளராகிய திரு. செம்பியன் செல்வன் வாழ். மறைக் கல்விநடு நிலைத்திட்டம் ‘நான்’ சஞ்சிகைச் சூழலினாலும், வாழ் இலக்கிய வட்டமும் இளைந்து காத்திய கருத்தரங்கில் உரையாற்றுவகையில் எடுத்துக் கூறினார்.

இக்கருத்தரங்கு 31-3-86 அன்று பிற்பகல் அரட்டிற்கு ஜே. சேரன் அடிகளார் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. முதலில் வட்டமாநில அ. ம. தி. முதல்வர் அலியன், தாயி பொன்னையா அடிகளார் மக்கள் விளக்கிவற்றி நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்து கலத்தார். அகனிகத் தொடர்ந்து அருட்திரு செம்பியன் அடிகளாரின் வரவேற்புரைவைத் தொடர்ந்து கவிஞர்கள் ஆரம்பமாகியது.

மனிதாபிமானம் எனும் தலைப்பில் திரு. சேரன் தலைமையில் இக்கவிஞர்கள் இடம் பெற்றது. அன்றும் இன்றும் எம் சமுதாயம் அடைந்த இன்னல்களை தன் கவினயத்தினால் எடுத்துக் கூறிய சேரன் அவர்கள், நாம் இவற்றையெல்லாம் மறக்க முடியாத காரணம் நாம் மனிதர்கள் மட்டுமன்றி நாமும் தமிழர் என்பதா வேதாலும். தமிழன் துயரங்களின் தொழில் எனக் கூறி நூறல் களை எடுத்துக் கூற சக கவிஞர்களை அழைத்தார்.

‘அந்தளவில் கவி கூற போன். இன்னளவில் கவி கூற விசர் என்பர்’ எனத் தன் கவினய ஆரம்பித்த முல்லைக் கவி அவர்கள் நம் இன்றைக அடலாதத்தனங்களும் அறிவாயக் சொல்லுகின்ற வாட்டுகின்றன. நமது அடியணியாத தமிழின் இடம் ஓராய் நெடுக இலீடிமப் பொறுக்காது என்ற பொருள்பட தன் கவித்திறனை தன் இடம்புகு குரலில் எடுத்துரைத்தார். அவ்வரந்த தொடர்ந்து ‘யான்’ கட்டி போடித்த காலம் மாநிலிட்டது. பூனைக்குப் பயப்படும் காலம் இது’ எனத் தன் கருத்துக் குரலில் கவிதைகளை ஆரம்பித்த வளவையவளவ் அவர்கள் மனிதாபிமானச் சினைக்கப்படுகும் விதத்தில் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் எடுத்துக் கூறினார்.

கவிவாய்க்கதையடுத்து ‘நான்’ வக்கவிட்டுப் பிள்ளை’ எனும் தலைப்பில் ‘நான்’ சஞ்சிகையின் கவி சரிதைகளைச் செல்வி சேரன் சாயினி சிறப்பாக எடுத்துக் கூறினார். இவையடுத்து சிறப்புரை வழங்கியபோதில் சரிவரையாரைப் கே. எம். எச். கல்யாண் அவர்கள் ‘இவ்வாறும் தமிழ் இலக்கியமும்’ எனும் தலைப்பில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் முன்னிலைகளின் பயன்பாட்டின் ஆதாரங்களாகுள் எடுத்துக் கூறி தமிழ் இலக்கியக் கார்பியங்கள் பற்றி விவாத எடுத்துக் கூறினார்.

‘நான்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும், விரிவுரையாளருமாகிய அருட்திரு வின்கணபுறிக் அவர்கள், நான் எனும் மானதையில் என்னை அழித்தாரன் மமனதவை மட்டும அழித்து எனது ஆறு மைலா வளர்ந்து நாம் எனும் பரந்த தெருக்கில் வாழ்வதற்கு ஏற்று மனநிலையை எம்மிய உருவாக்குவதற்கு ஏற்று வழிவகைகளை உள்வியல் ரீதியாக அள்ளி வழங்குவதுதான் ‘நான்’ சஞ்சிகையாகும்’ எனக் கூறிய அவர் மேலும் ஓர் சஞ்சிகை வளர்ப்புதியுள்ள கல்பட்டிகளை ஆங்காங்கே கட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

பரிசீலனாவார் கல்லூரி அ சி ப ி சிவனாள் ஆனந்தகாஜா அவர்கள் ‘நான்’ சஞ்சிகையின் விளக்கியலில், ‘நான்’ சஞ்சிகையின் சிறப்புப் பணி பற்றி எடுத்துக் கூறினார். இது இடம் எழுத்தாளர்களுக்கு சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கிறது. அவர்களே வளர்க்கிறது எனக் கூறியபோது இதில் குழந்தை உள்வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் படுகிறது. இன்ற நடுமப்பர்களிடையே பரிந்துரைவை ஏற்றுடுத்துவது என அதன் பணிகளை ஒன்றுவான் ஓக எடுத்துக் கூறியபோது சிறுவர்களுக்கும் இவர்களில் வாசித்து விளங்கக் கூடிய விதத்தில் சிறு தந்தலைக் கதைகள், உள்வியற் சிந்தனைகள் போன்றவைகள் இடம் பெற்றும் இச் சஞ்சிகை விற்பர்களிடையே உள்வியல் வளர்ச்சியடைபயச் செய்வதொடு அவர்களிடையே பிரபலமடைந்து வளர்ச்சியடைபயம் அளவுக் கூறினார்.

இறுதியாக வாழ்வாணலின் நன்றியுரையுடல் கருத்தரங்கு இயங்கே முடியவைத்தது.

எல். ஏ. பிரான்சிஸ்

கிளிநொச்சி மாவட்ட சிறப்பு மலர்

சிறப்பு மலர் வெளியீடு சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொள்ள விரும்புவவர்கள் கீழ்க் கண்ட முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

திரு. ப. சீவனாந்த சிமல் பிரதிப் பணியாளர் பணிமனை, தீர்ப் பாசனத் திணைக்களம், கிளிநொச்சி.

சேரனின் கவிதை பற்றிய
ஒரு விமரிசனம் தொடர்பாக

சோ. கிருஷ்ணராஜா

கடந்த மாசிமாத மல்லிகையில் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி கணிப்பிற்குரிய 'கவிஞனொருவன் வந்துசேர்ந்தான்' என்று கூறி, சேரனின் கவிதைகள் பற்றியதொரு விமர்சனத்தை எழுதியுள்ளார். சேரனின் கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனத்தின் முன்னோடியான கருத்துக் குறிப்புகளில் பேராசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். 'தேசிய நிலைப் பெரிவு பாரம்பரியத்தில் வராது தாய் மொழி வழிக் கல்விப் ... பரம்பரையினரின் மார்க்ளிய அறிமுகம் முற்றிலும் தமிழ் வழிக் கல்வி வாயிலாகவே வந்தது. எனவே அவர்கள் இலங்கையில் மார்க்ளியத்தின் தேசியப் பரிமாணம் பற்றிச் சித்தரிப்பதற்கான கல்விப் பின்னணியோ போராட்ட அனுபவமோ அற்றவர்கள். ஆனால் இதற்கு முந்திய தலைமுறையினரோ, மார்க்ளியத்தைத் தேசியப் பின்னணியிலேயே பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவர்கள் தேசிய கல்விப் பாரம்பரியத்திலும், போராட்டப் பாரம்பரியத்திலும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்' 'வரலாற்றுப் பொருள் முதல் வாத அடிப்படையில் நோக்கும் பொழுது மேற்குறித்த கருத்து வேறுபாட்டின் உண்மை துலங்கும்' என்றும் கூறும் பேராசிரியர் தனது கருத்திற்கான நியாயத்தை நிலைநிறுத்த மார்க்ளிச கோட்பாட்டைத் துணைக்கிழக்கின்றார்.

ஒருவேளை சேரனை விமர்சிப்பதாக மட்டும் மேற்படி கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருந்தால் அதனை அதிகம் பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை. தனியொரு கவிஞன் பற்றிய பேராசிரியரது கணிப்பீடு என்ற வகையில் அதனை மறந்துவிடலாம். ஆனால் பேராசிரியரோ தனது கருத்தை ஒரு "பொதுவான எடுகோளாக" முன்வைக்கிறார். அனுபவமும், முதிர்ச்சியும் பெற்ற ஒரு மார்க்ளிச அறிஞன் தனது கவனக்குறைவினால் மார்க்ளிசத்தை வரித்துக் கொண்ட இளந்தலைமுறையினர்மீது சுமத்தும் குற்றச்சாட்டு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததும், கண்டிக்கத்தக்கதுமாகும். *

துயருறுகிறோம்

தனது மகனின் இலக்கிய நண்பர்களை எல்லாம் தனது சொந்தப் பிள்ளைகளைப் போலப் பாவித்து, அன்பு காட்டி, உபசரித்த எழுத்தாளர் நந்தியின் தாயார் செல்லம்மாள் சென்ற வாரம் மறைந்துவிட்டார்.

இந்த இழப்பை நினைத்து ஆழ்ந்த துயரத்தை இலக்கிய நண்பர்கள் சார்பாக நந்தி குடும்பத்தினருக்கு மல்லிகை செலுத்துகிறது.

— ஆசிரியர்

செங்கை ஆழியானின்
'ஓ அந்த அழகிய பழைய உலகம்'

தி. வேலாயுதபிள்ளை

செங்கை ஆழியானின் புதியதொரு நாவல் 'ஓ அந்த அழகிய பழைய உலகம்' ரஜனி வெளியீடாக அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இந்த நாவலில் செங்கை ஆழியான் கூறுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட கருப் பொருளும் செய்திகளும் வித்தியாசமானவையாகவும், தத்துவார்த்தமானவையாகவும் இருக்கின்றன. இந்த நாவல் செங்கை ஆழியானின் ஏனைய நாவல்களில் இருந்து வேறுபடுவதற்கு இவையே காரணமாகும்.

செங்கை ஆழியான் நாடறிந்த பிரபல எழுத்தாளர்; நல்ல தொரு நாவலாசிரியர். இந்த நாவலில் இரு வேறுபட்ட களங்கள், முரண்பட்ட பாத்திரங்கள் என்பன ஒப்பிட்டு வகையாக விபரணிக்கின்றன. நகரப்புறங்களின் சந்தடி மிக்கதும், நவீன் நாகரிகம் நிலைத்ததும், இயந்திரமயமானதுமான வாழ்வியையும், கிராமப்புறங்களின் அமைதியும் அழகும் இயற்கையோடு இணைந்ததுமான வாழ்வியையும் ஒப்பிட்டு இந்த நாவல் சித்தரிக்கின்றது.

இந்த நாவலில் வரும் கதா மாந்தரும் முரண்பட்ட இயல்புடையவர்; வகை மாதிரிப் பாத்திரங்கள். நகர வாழ்வில் சந்தடி மிக்க யந்திர வாழ்வை வெறுத்து அமைதியான கிராமத்துக்கு வரும் கனகவடிவேலர்; அமைதியான கிராம வாழ்வை பெறுத்து நாகரிகமான நகர வாழ்வை விரும்பும் பெரிய கமக் காரர்; வறட்டு இலட்சியம் பேசாது இலட்சிய வாழ்வு வாழும் ரோளன்; முற்போக்குப் பேசி முரண்பட்ட சந்தர்ப்ப வாழ்வு வாழும் செல்வச் சந்திரன்; சமூக ஒழுக்க வேலிக்குள் வாழும் மயிலம்மை; அந்த ஒழுக்க வரம்பை மீறும் செல்லம்மா..... யான் 'ஓ அந்த அழகிய பழைய உலகம்' நாவலில் சிந்தித்துள்ளார்; அவ்வகையில் இந்த நாவல் சிறப்பான இடத்தைப் பெறுகிறது.

செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் காணக் கூடிய தனித்துவ முத்திரைகளை இந்த நாவலிலும் காணமுடியும். கதை அம்சம், பகைப்புல விபரணை, புதிய செய்திகள், வகை மாதிரிப் படைப்பு, எளிமையும் இனிமையும் நிறைந்த நடை, சித்திக்கத் தூண்டும்

உரையாடல், என்பவற்றோடு செங்கை ஆழியானின் இந்த நாவலில், சமகால சமூக அரசியல் தத்துவ விசாரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வு பெற்ற பொறியியலாளர் கனகவடிவேலர், நகரத்தினை வெறத்தி, அமைதியான வாழ்க்கையைத் தேடி அறகு வெளிக் கிராமத்திற்கு வருகின்றார். அங்கு அவருக்கு ஏற்கனவே பரிச்சயமான பெரிய கமக்ாரரும், பெரிய விதானையாரும் தங்க வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். இயற்கையோடு இணைந்து வாழும் கிராம மக்களின் அமைதியான வாழ்க்கை அவருக்கும் பிடித்துப் போகின்றது. யானையால் அடிக்கப்பட்டு வலுவழிந்த கணவனை பராமரித்து வரும் மயிலம்மை, பெண்கள் விடயத்தில் கடும் சபலம் கொண்டவையும் செல்வச் சந்திரன், அப்பாலியான முத்தையா... ஆகியோர் அவருடன் பழகுகிறார்கள். கிராமத்தின் இயற்கை வாழ்வு படிப்படியாக குறையத் தொடங்குகிறது. நவீன தொழில் நுட்பக் கருவிகள் கிராமத்திற்கு வருகின்றன. கனகவடிவேலர் அக்கிராமத்தை விட்டுப் புறப்படுகிறார். இதுதான் கதை.

செங்கை ஆழியானின் சில நாவல்களில் காட்டுக் கிராமங்கள் பகைப்புலமாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். காட்டாறு, யானை, கணவர்கள் கற்பனைகள் ஆசைகள், ஒருமைய வட்டங்கள் என்பன இத்தகைய பகைப்புலத்தைக் கொண்டன. காட்டின் அறிகுறியும், கிராமத்தின் அமைதியும் அவரது நாவல்களில் சிறப்பாக சித்தரிக்கப் படுகின்றன. பகைப்புல விபரணை செங்கை ஆழியானின் நாவல்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்தவை. பகைப்புலத்தை கண்முன் நிறுத்தவதும் அப்பகைப்புல இயல்புகளை அறிவு பூர்வமாக முன்வைப்பதும் இந்த நாவலுக்கு கவை சேர்க்கின்றன.

'ஓ அந்த அழகிய பழைய உலகம்' நாவலில் புதிய செய்திகள் நிறையவுள்ளன. வெறும் கதை மட்டும் நாவல் அன்று. அதனுடைய வாசகர்களுக்குத் தரும் தகவல்கள் ஒரு நாவலின் சிறப்புக்கு கனவாகக் கூட்டுவன. காட்டு மடு, திரவியங்களை மனிதன் சேகரிப்பதில் உள்ள நுட்பங்கள் வியப்பைத் தருகின்றன. அவற்றை செங்கை ஆழியானின் விபரிப்பதற்கு கையாளும் உரை நடை எளிமையும் இனிமையும் கவந்தது. படிப்பவனுக்கு களைப்பைத் தராது சித்திக்கத் தூண்டுவது

செங்கை ஆழியானின் இந்த நாவலில் முன்வைக்கும் தத்துவ விசாரங்கள், பிரச்சினைக்கும் விவாதத்திற்கும் உரியவை. 'மனிதனுக்குக் கல்வி அவசியமா?' என்று கனகவடிவேலர் கேட்கின்றார். இயல்பான ஆசைகள் ஒழுக்க வரம்புகளில் சிறைப்பட வேண்டும் எனவும் கேட்கிறார். கிராமங்கள் நவீனப்படக் கூடாது என விரும்புகிறார். வாடுவது, தொலைக்காட்சி, ஒலிபரப்பி முதலான நவீன கருவிகள் இயற்கை வாழ்வை சீர்குலைப்பன எனக் கவலைப்படுகிறார். கனகவடிவேலரைப் பொறுத்தவரையில் அவர் இவற்றை வாழ்ந்து கவலத்தவர்; அவருக்குச் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் கால தேய வர்த்தமாயைகளைக் கடந்த மாறுதல்கள் தடுக்கப்பட முடியாதவை. கிராமங்கள், நகரங்கள் ஆவதும், கிராமிய மக்கள் நாகரிகத்தின் பிடியில் தள்ளப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாதவை.

நவீன சாதனங்களின் இனிமையையும், உதவிகளையும், அழிவுகளையும் தெரிந்து அனுபவிக்கும் உரிமை ஒரு பகுதி மக்களுக்குக் கிடைக்காது போவது இன்றைய உலகின் நியதியாகக் கூடாது. இந்த நாவலில் இருபக்க நியாயங்களும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள போதிலும் கனகவடிவேலரின் நியாயமே மேலோங்கி நிற்கின்றது. கிராமங்கள் கிராமங்களாகப் பாதுகாக்கப்படத்தான் வேண்டும். ஆனால் நவீன அபிவிருத்தியினதும் கருவியினதும் ஆக்கத்தையும் அழிவையும் கிராம மக்களும் தெரிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். அது மறுக்கமுடியாத கால நியதி, இவ்விடயங்களை செங்கை ஆழியானின் தனது நாவலில் வற்புறுத்தியிருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும் செங்கை ஆழியானின் 'ஓ அந்த அழகிய பழைய உலகம்' நல்லதொரு நாவல். சமகால சமூக அரசியல் சிந்தனைகள் நிறைந்த நாவல்.

உலக இளைஞர் விழா

ஏ. கிசல்யோஸ்

உலக இளைஞர் விழாக்களை நடத்தும் இயக்கம் இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்ததும் 1945 நவம்பரில் ஆரம்பமா கிற்று. அப்போது லண்டனில் ஓர் இளைஞர் மாநாடு நடைபெற்றது. 18 நாடுகளைச் சேர்ந்த இளம் பிரதிநிதிகள் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர். போரின் கொடுமைகளை அனுபவித்த இளம் மக்கள் ஒன்றுபட்டுச் சமாதானத்திற்காகப் போராட விரும்பினர்.

உலக இளைஞர், மாணவர் விழாக்களை நடத்துவது என லண்டன் மாநாடு தீர்மானித்தது.

நவம்பர் 10 ஆம் தேதி இந்த மாநாட்டில் உலக ஜனநாயக இளைஞர் சம்மேளனம் அமைக்கப் பட்டது. இது மிகப் பெரிய சர்வதேச இளைஞர் திறுவனமாகும். இப்போது இதில் 114 நாடுகளைச் சேர்ந்த 270 திறுவனங்கள் இணைந்துள்ளன. நவம்

பர் 10 ஆம் தேதி உலக இளைஞர் தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

பிராக் 1947

முதலாவது உலக இளைஞர், மாணவர் விழா பாரிஸில் நடைபெறுவதாக இருந்தது. ஆனால் அப்போதைய பிரெஞ்சு அரசாங்கம் இது சம்பந்தமாக எதிர்மறையான போக்கைக் கடைப்பிடித்தது. எனவே விழாவை பிராகில் நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

விழா 1947 ஜூலை, ஆகஸ்டில் செக்கோஸ்லோவாகியாவில் நடைபெற்றது. 'இளம் மக்களே, உறுதியான, நிலையான சமாதானத்திற்கான போராட்டத்தில் ஒன்றுபடுங்கள்' என்ற குறிக்கோள் வாசகத்தின் கீழ் இது நடைபெற்றது. 11 நாடுகளிலிருந்து மொத்தம் 1700 பிரதிநிதிகள் விழாவில் பங்கெடுத்துக் கொண்டனர். இவர்களில் கணிச

மாண பகுதியினர் முன்னால் பண்ட வீரர்களும் கொள்கை வாய் களும்தான்.

புதுமேசுட் 1949

ஜனநாயக இளைஞர்களிடையே நூற்றுமையானவருடைய தலைகக் கண்டு பிடிக்கிறது நாளிதழில் அரசாங்க வட்டாரங்கள் கவலை அடைந்தன. எனவே அதிபத விழா புதுமேசுட்டில் நடைபெற்ற போது அவை பல இளைப்பாறுகின்ற செய்தன் எனினும் மீபதிதிக்களை எண்ணிக்கை முன்புகைய விழாநடைபெட்ட அதிகரித்தது. 52 நாடுகளிலிருந்து 3,000 இளைஞர்களும் புவதி களுள் விழாவில் பங்கு கொண்டனர்.

பெரின் 1951

இரண்டாவது உலக யுத்தம் முடிவுற்ற பின் ஆண்டுகளுக்குள் உலகிலே மத்தியேரு பாய்ச்சுர அபாயம், அழல் ஆயுத யுத்த அபாயம் உலகிலேயே கடுமையானவற்றை இரத்தப் பளகைப் பூசவில். இளம் மக்களே, புதிய யுத்த அபாயத்தை எதிர்த்து நீர்த்தர சமாதானத்திற்காக ஒன்றுபட்டிப் போராடுங்கள் எனும் குறிக்கோள் உலகத்துடன் ஒன்றுவது உலக இளைஞர் விழா 1951 ஆகண்டு மாதம் பெர்லினில் நடைபெற்றது. முதல் தடவையாக ஒரு இடமே வியாதித்திக்குள் பங்குபெற்றதுக்கொண்டது. 14 நாடுகளைச் சேர்ந்த 1,000 இளம் மக்கள் பெர்லினில் கூடினர்.

புதுமேசுட் 1953

1951 ஆகஸ்டில் 'புகாரெஸ்' யில் அவது உலக இளைஞர் விழா ஆரம்பமாகவருகிறது. நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ச்சியைத் தயவு

போராட்டத்திற்குக் கீட்டிய ஒரு வெற்றியாக உலக ஜனநாயக இளைஞர்கள் கருதினர்.

மார்ச் 1955

ஆவது உலக இளைஞர் விழா 1:55 தூக்கி, ஆகஸ்டில் வார்சாவில் நடைபெற்றது. அச்சமலர் கர்வதேசம் பதற்றத்தினை பெருமளவுக்குத் தணிந்திருந்தது. இது இந்த விழாவையும் பிரதிபலிக்கது. விழா நடைபெறுவதற்கு முன்னர் உலக சமாதானக் கவுன்சிலின் விபரங்கு வேண்டுகோளில் உட்சக்கணக் காண இளம் மக்கள் கையெழுத்திட்டிருந்தனர். கசில் ராய், குருவா கர்னல் எனும் இரண்டு நாணயங்கள் இந்தியாவில் சுமார் 1 உட்சம் கையெழுத்துக்களைச் சேகரித்திருந்தனர். இதேபோல் பின்லாந்தில் கையெழுத்து சமாதானம், உருதுவேயில் பெத்ரோ பெயாச்சுக் என்ற இளைஞர் தொழிலாளர் தமது 30, 40 கையெழுத்துக்களைத் திட்டியிருந்தனர்.

தந்தாலது விழா ஆரம்பமாக நாளன்று சில இளம் இத்தாலிய நாடுபுரிகள் ஆஸ்திரிய ஒரு சிசுநத்தில் ஏழ் அங்கு விழாச் சின்னம் பொறித்த கோடிவை ஏற்றினர்.

114 நாடுகளைச் சேர்ந்த 52 ஆயிரம் பிரதிநிதிகள் போலிஷ் தலைநகருக்கு வந்திருந்தனர். 'சமாதானத்திற்காகவும் நட்புறவுக்காகவும்' என்ற விழாவின் குறிக்கோள் வாக்கம் ரத்தினச் சுருக்கமாகவும் அரத்த பாயம் மிக்கதாகவும் இருந்தது. ஹீரோ ஷிமா மீருகத்தனமாக அறு குண்டு வீசித் தாக்கப்பட்டதன் 16 ஆவது ஆண்டை முன்னிட்டு ஒரு பிரமாண்டமான அண்வகுப்பு நடைபெற்றது.

இலவச ஆலோசனையின் பகிரங்க வெளியீடு

டொமிஸிக் ஜீவா

பல வேலைத் தொந்தரவுகளுக்கு மத்தியிலும் புகழ்புகழு வேலி எனக்குக் கடுமையான வாரிய கருத்திற்குடைய வகை இப்பொழுது தான் என்னை உணர்வுகொண்டேன்.

பலர் ஆலோசனை கேட்டிருக்கார்; வேறு சிலர் கடிமன் கீட்டுகின்றனர், இன்னும் சிலர் நேரில் வந்து என்னுடன் கலந்துரை மாட விரும்புகின்றனர்.

புதிய சந்திப்புகளை எப்படி வெற்றிகரமாக நடத்தலாம் என்பதற்கான ஆலோசனை பெறவே இத்தனை பேர்களும் இன்று வரீந்து வட்டிக் கொண்டு ஆலோசனையை இலவசமாகப் பெற என்விடம் ஆலோசனை கேட்கின்றனர்.

இதில் வீசித்திரம் என்னவென்றால் இதுவரை மயலினை ஒரு இகனாழக் கூட முழுமையாகப் படிக்காதவர்கள் கூட, என்விடம் இலவசிய இசுத் ஆரம்பிக்க ஆலோசனைக்கு வருகின்றனர்.

மேலும் சிலரிடம் இந்த நாட்டில் வெவ்வேறும் மத்தும் இலக்கி மச் சந்திப்புகள் பற்றி விசாரித்துப் பார்க்கவே அவர்கள் சுற்றி இலவசிய இதுவரை அறிந்திருக்கவில்லையாம்' என்றும் உத்தமில் ஏதே லரும் எழுத்தாளர்களில் உயர்வாகு ஒரு எத்தலை போகிறத் தெரியும்' எனக் கேட்டால், எத்தலைகள் உத்தமைக் கூலிக்கின்றனர்.

இப்படியானவர்கள் தான் இலவச ஆலோசனைக்கு என்விடம் வருகின்றனர்.

இளைஞர்கள், வாலிபர்களின் ஆர்வத்தை அளக்கவினது வீடா முயற்சியை மதிப்பவன் நான். அவர்களிடமுள்ள ஆக்கபூர்வமான சக்தியைச் செம்மையாக்குத்தி அவர்களை தெய்வீகத்தின் வேளநம் என்ற பேரளவு உள்வலன் தான் நான்.

'இதுவும் ஒரு விதமான சிட்டநாடுபொருளம், அடிப்படை யான அறிவுமையாகவும் அவர்கள் என்னை வந்து செருகும் போது என்னை சொல்லுகின்ற தெய்வீகமே.

ஒரு தடவை சிலர் கூட்டாக வந்தார்கள். ஆயிரம் ரூபா சேர்த்து வலத்திருப்பதாகவும் இதில் ஓர் இதழை முதலில் வெளிக் கொண்டு வரவேண்டும், அதை விற்றுப் பலமானாகி அடுத்த இசுத் கையெழுத்து வெற்றிகரமாகக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற யோசனையை முன் வைத்த வன்மை என்னை இலவச ஆலோசனை கேட்டனர். 'தொடர்ந்து பலர் உதவுவதாக வாக்குத்தி கொடுத்துள் வாரர்களாம்!'

இந்த மரணியோக வாக்குறுதிகள் அத்தனைக்கும் அந்தமறி நல்லவ. அதுபாவம் எனக்கு இதைத்தான் கூறிய தந்தையாது.

இலக்கியச் சஞ்சிகை ஆரம்பிப்பதற்குப் பணம் கூட முக்கிய மல்ல. நன்னை முறையாக அர்ப்பணித்து ஒழுங்குவதற்கு ஒர் இலக் கியஆத்மாவே முதலில் தேவை. அடுத்த சரியான திட்டம் வேண் டும். பரவலான இலக்கிய நண்பர்களின் நட்பு முக்கியம். சலி யாத உழைப்பு. அடிப்படை. நடத்தல் போதும் சஞ்சிகைக்கு ஒரு காரியாலயம் எல்லாவற்றையும் விட அக்கியாவசியம். சம்பந்தப் பட்ட இலக்கிய நண்பர்கள் வந்து வந்து போக, தொடர்பு கொள்ள, சத்தாதாரர்கள் நேரில் வந்து பணம் செலுத்த அறிய வசது இல்லாமல் ஒன்றுமே ஒப்பேரது.

எங்காவற்றையும் விட முக்கியம் தொடங்கப்படும் சஞ்சிகை ஆசிரியரின் ஆளுமை.

பல அங்கங்காவ ஆசிரியர், இலக்கிய, போது வாழ்வுப் பிரச் சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து, பழக்கப்பட்ட பண்படுத்தப்பட்ட வராக, மக்களால் நம்பிக் கொள்ளப்பட்டவராக அளிர் அமைவது சஞ்சிகையின் கருத்து ஆளுமைக்கு. மக்கள் மத்தியில் அது செல் வாக்குப் பெறுவதற்குத் தேவையான ஒன்றாகும்.

'நமது நாட்டில் ஏன் இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் தேசல் வீ அடைகின்றன' என நான் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே ஆய்ந்து போசித்து வந்துள்ளேன். ஆனந்த விசுடகிச ஆரம்பித்த வாசன் அவர்கள்தான் என் ஞாபகத்திற்குத் தட்டுப்பட்ட முக்கியமானவர். ஆரம்ப காலத்தில் வாசன் விசுடகிச அச்சகத்திலிருந்து எடுத்த உடனே மையாப்புர் தெருக்கவிஞர்ஸ் வீடுகளுக்குக் கால் நடைவாக சி சென்று விதியோகித்து வருவாராம்.

இதுவே எனக்கு ஆரம்ப காலத்தில் ஆதர்ஸவாகத் திகழ்ந்தது. அனதீய நாள் தொடர்ந்து பின்பற்றினேன்.

சிலர் இருக்கிறார்கள், நமது ரத்தமும் சதைமுக உருவாக் சிய படைப்புக்களைக் கொண்டு திரிந்து விற்க மனம் ஒப்ப மாட் டார்கள். அவர்களது கல கிளரமம் அகற்ற இடந் தராதாம்! அச்சடித்து பரந்துபட்ட சிவ விற்பனைக் கடைகளுக்கு விதியோ கித்துவிட்டு மாதம் முடிவில் விற்பனைக் களைக்குப் பார்க்க முகிச வார்கள்.

இப்படியானவர்கள் சஞ்சிகை உலகிற்கு லாயக்கற்றவர்கள். இந்த மனையில் வெற்றிகரமாக ஒரு சஞ்சிகையைத் தொடர்ந்து இவர்களால் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது.

நான் தெருத் தெருவாக மல்லைகைய இன்னும் சமந்து விற்பவன். நான் இப்ப அனதச் செய்ய வேண்டிய தேவை இல் லாதிருத்தும் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றேன். காரணம் வருங் காலத்தில் இலக்கியம் வரப் போகும் ஒரு சஞ்சிகையானதுக்கு என்து உழைப்புப் பசனியாக அமைவும் என்பது எனது எண்ணம்.

ஒரு காலத்தில் தேயிலைப் பிரசார சபையினர் நமது ஊரில் தேசீச தயாரித்து இலகசமரக விரு விடாக விதியோகித்ததை

ரானதிலேயே! 'கலை' கம்பெனிக்காரர்கள் வசலில் சென்று மாதசாரிகடும் சிகரெட்டை விசியெறித்ததை நான் அனுபவ முர்வமாக அங்குக்குத்தின்றேன்.

இச் சிற்பங்கள் என் அடி மலையில் பதித்திருந்தன. அவை களைப் பாடலாக நான் படித்துக் கொண்டேன்.

வேறு சிலர் இருக்கின்றனர் ஆடிக்கொடுகடனவ அமாவா சைக்கு ஒரு தடவை சஞ்சிகையை வெளியிட்டு விட்டு மீளத் திருப்பி கொள்டவர்கள். வெளியிட்டுத் துஸ்றவில் மகா சிரமங்க ளித் திணாசி அனுபவிப்பவன் நான். எனக்கு அதன் கண்ட் நன் டங்கள் தெரியும். ஆனும் வாசகன் அடிப்பிட்டவனக்கு அவ ளுத்தும் படிக்கல் சஞ்சிகை தேவை. நமது சிரமங்களை அவர்க்கேட் கத் தயாராக இல்லை. நமது வாசகர்களை நாம் ஏமர நிற்க கூடாது. தெலிவாக அளர்கள் முன்னும் உலர்மைகளை கலத்து விட வேண்டும். இவ்ள்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வர இயல வில்லையா? அது மாதத்திற்கு ஒரு இலக் தருவேரம் எனத் தெனி வாக முன்வரே கூறிவிட வேண்டும். நண்ட இண்டவெளி விட்டு விடுப்போது ஒரு அடித்துக் உண்டு வாசகன் மருந்து போய் விடு வான். புதிய சஞ்சிகையின் தீவிரவர் இதற்கும் ஏற்படும்.

அடுத்த கட்டக்க கையெழுத்து வெளியிடுகன் இன்று ஏரா மமாக வெளியாகும். நான் ஆரம்ப எழுத்தாளர்களுக்கு இது பயிற் சிக் களம்தான். ஆனும் பட்டக் கூடிய சிரமங்கள் கொஞ்ச தஞ்ச மல்ல, இந்த முயற்சியில் தன்மை அர்ப்பணித்து இயங்கும் இனத் தலைமுறைமீளரின் முயற்சிக்ரு நான் முக்கியத்துவம் கொடுத்தா ளும் அச்சில், துணைப்பிக் வெளிவரும் சஞ்சிகைகள்தான் காளந் தோறும் பேசும்படுக. பலர் இம் முயற்சிகளைக் கணக்கில் எடுத் துக் கொள்வவே மாட்டார்கள்.

ஒட்டு கிவாத்தாராகப் பார்த்தால், மணிக்கொடி காலத்திலி ருந்து சரஸ்வதி காலமுடாக இக் காலம் வரை இலக்கியச் சிற் திறுடன் வெளியிடுவது என்பதே அசர சாதகிததான். ஒரு இலக் கிய இலக்குகள் வெளியுக்கடிடன் இயல்பாகவே மரித்துப் போகும் இதழ்கள்தான் ஏராளமானவையாகும். இது தொடர்ந்து நடை பெறும் சரபத் திட்டாகும்.

இதைத் தவிர்க்க வழிமுறைகளும் உண்டு. சலியாத உழைப்பு, நம்பிக்கையான திட்டம், யதார்த்த உலகைக் களக்கிடுகெடுக்கும் கலவிப்பு, கல கிளரமம் பார்க்காமல் மக்கள் மத்தியில் விற்பனையு செய்ப முகிசவும் மனக் திண்ணம், தகுத்த காரியாலயம், துத்து ழைக்க முகிசவும் இலக்கிய நண்பர்கள், ஆளுமை மிக்க ஆசிரியப் போது இக்கிரமம் ஒருவகு சேரப் பெற்றறர்கள் துணிந்து இத் துறையில் இறங்கலாம்; பயமில்லை.

இன்னைய சஞ்சிகை இன்று இந்த மலக்கிச இலட்சியம் பசுகி யிட்டு பண்படுத்தி வருகின்றது. கரும் காலத்தில் அனத அது யடை செய்யக் கூடிய இலக்கிய ஏடுகள் தேவை. அந்தத் தேவைவய இப்போதே நாம் புரிந்து கொள்வது நல்லது.

● சமூகத்தில் நல்லாண் சஞ்சிகை மல்லைகை என்பது என் கருத்து. அப்படியான சஞ்சிகையில் அட்டைகளில் ஏன் உங்களுக்கு உருவம் இதுவன்றும் இடம் பெறவில்லை. என்பது என் மனக்குறை. இது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

கவிமுனைக் கவி.

மல்லைகளில் இடம் பெறும் துண்டில் முகப்பில் எனது உருவங்கள் இடம் பெறுவதை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். அனாதர் பார்ந்து நீங்கள் திருப்தியடைவாரா?

● மல்லைகளின் இராத்திர சிவரது ஆண்டு மலரும், இருபதாவது ஆண்டு மலர் போலத் தயாராகுமா?

பகல - க. வகுமேசன்

இப்பொழுது சிறந்த மலர் வேண்டி ஆராய்க்குது விட்டேன். மீகச் சிறப்பாக அம் மலர் அனாதர் வேண்டும் என்பதை எனது மன அவர்களும் பொறுத்திருங்கள். அப்படிமான மலரை உங்களைப் போன்றவர்களின் கரங்களில் காண்பிக்கின்றேன்.

● கொன்ற இதழில் திரு. சி. வேணசுக்கு எழுதிய கட்டுரை ஒரு பரபரப்பான கங்கதியைக் கூறுகிறது. இரவரையும் நம்புவதில் சில கருத்துக்களை மறுதலிக்கின்றது. உங்களுக்கும் அவரது கருத்துக்களில் உடன்பாடு உண்டா?

கன்னுகம். த. குமாவேலி

மல்லைகளில் வெளிவரும் கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் அனைத்து வெளியீடுபவர்களே பொறுப்பா

ணவர்கள். எனக்குச் சில கருத்துக்களில் உடன்பாடு இருக்கலாம். அல்லது இல்லாதபடிக்குக் கலாம். அது இங்கு பிரச்சினை யல்ல. பல கருத்துக்களை நட்புடலில்—மேலும் தனித்தனியாக தான் மலர்களை எழுதின எனது தனிப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு இங்கு இடமில்லை.

● உங்களுக்கு மற்றும் சகோதர எழுத்தாளர் மீது பொருமை ஏற்பட்டதுண்டா?

அச்சலேன். ஆர். கதிரவேலு

நான் அந்தக் காலத்திலே குந்தே மனப் பக்குவப்பட்டு வாழத்தான் வருபவன். எந்தக் காலத்திலும் எனக்கு எவர் மீதும் பொருமை ஏற்பட்டதில்லை. என்னை விட, எனது சகோதர எழுத்தாளர் அப்படி மாக எழுதுவதற்குள் எனக்குள் விப்பாட்டலே என் இருக்க முடிந்தாலும். சொல்லையில் ஒரு தடவை ஒரு பெட்டியில் நான் இதைத் தெரிவிக்கக் கூறியிருக்கின்றேன். என்னை விட, அப்படி மான பணிய்ப்பாசிகள் இன்று என் மனத்தில் உருவாகியுள்ளன! இதை இப்பொழுதும் நான் பெருமையுடன் நினைவு கருகின்றேன்.

● சென்ற மாத அட்டையில் பழம் பெரும் எழுத்தாளர் என். சி. சஞ்சாதலையர் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மட்டும்தான் தருகிறது. ஆனால் அனாதர் பற்றி 'சரி பாரதி' எழுதியவரின் பூரண திருப்தி தரவில்லையா, நீங்கள் கவனிக்கவில்லையா?

ஏழாலை. க. நவசீலன்

வேறு சிலரும் இந்தக் குறைவை என்னிடம் தெரிவிக்கின்றார்கள். நான் எல்லாவற்றி

லும் தன்னை நுழைக்க முடியாது. பொறுப்பாளர்களிடம் பொறுப்பைக் கொடுத்த விட்டு நான் குறுக்கி விடுவது வழக்கம். எனது அபிப்பிராயங்களை அல்லது எனது சொந்தக் கருத்துக்களை நான் யார் மீதுமே தனித்தனியாக மூயல்வதில்லை. நாம் யார் யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். சேர்ந்தோ அல்லாது கருத்து அபூர்ணத்திற்கு அவர்களை பொறுப்பாக்கினோம்.

● உங்களுக்கு சஞ்சிகையில் சில குறிப்பிடப்பட்ட முகங்கள் தான் அடிக்கடி எழுத வேண்டும். புதிர் முகங்களுக்கு இடமில்லையா?

இணுவில். க. தவேந்திரன்

சிலர் தொடர்ந்து எழுதுவது உண்மைதான். இவர்களிய சிறிய புடல் மல்லைகளைய அனுப்பினால், அவர்களைப் புறக்கணிக்க முடியுமா? எழுத்தாளர்கள் இவர்களிய தெரிவித்து அதற்குள் ஆரோக்கியமான மனப் பக்குவம் இல்லாதவர்கள் குற்றஞ் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கட்டும். 'மல்லைகள்' பார்ப்பார' என எதிர்காலத்தில் ஒரு சிலர் பேசப்பட்ட வேண்டும் என்பதை எனது ஆணை அனைத்து குற்றங்கள் யாராக இருந்தாலும் மல்லைகளுக்கு எழுதலாம்.

● போக்கு வரத்து இரக்கடி குற்றம், தபால்-குற்றம், குற்றம் ஆகிய இந்தக் காலகட்டத்தில் மல்லைகை விதியோசனை எப்படிச் சமாளிக்கின்றீர்கள்?

வடிவியா; ஆர். சரஜன்

எத்தனை பெரிய சிரமம் வந்து குற்ற போதும் எத்தனை யாரிய கஷ்டம் வந்துள்ள வேளை யிறும் நான் மனம் கயங்குவதில்லை. தெருக் சிறுக்குவதில்லை.

எனவே இப்பயிட்டுப்படி உலாழப் பால் இயங்குவதால் விநியோகம் தடைப்படுவதில்லை.

● மல்கியை சுமத்து இலக்கிய உலகில் கொண்டுள்ள இருந்திருந்தால் என்ன நடவடிக்கை கும்?

கொடிசாமம். எம். உதயன்

வேறொரு இலக்கியச் சஞ்சிகை தோன்றியிருக்கும்.

● சமீபத்தில் தமிழகத்தில் இருந்து வந்த ஏதாவது இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் படித்தீர்களா? அங்குள்ள இன்றைய இலக்கிய நிலை என்ன?

மாணியப்பா. ப. சம்பதி

அண்மை வீடு குறு, சிவ யாழி சில இதழ்கள் படிக்கக் கிடைத்தன. அரும்பு, ஞான ரதம் ஆகிய இரு இதழ்களில் சில தபாலில் வந்தன. படித்துப் பார்த்தேன். தமிழகத்திலுள்ள இன்றைய இலக்கிய நடப்பைப் புரணமாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

● ராஜபாளையம் சிறப்பு இலக்கியப் பொழுது வெளிவரும்.

அச்சவேலி. க. மனோகரன்

தொடர்புகளை ஒழுங்காக வைத்திருக்க முடியவில்லை. எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்து விட்டேன். தமிழகத்திற்கு நான் சென்று வந்ததன் பின்னர் தான் சிறப்பித்து வெளிவரும் காலத்தை அறிவிப்பதில் செயல் முடியும்.

● தமிழகத்திலுள்ள எழுத்தாளர் களுடன் இப்பொழுதும் கடிதத் தொடர்பு கொண்டுள்ளீர்களா? சுமத்து இலக்கியம் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்?

திருமலை. என். தேவராசன்

மல இலக்கிய நண்பர்கள் அடிக்கடி என்னுடன் தொடர்பு கொண்டு வருகின்றனர். தி. ச. சி. மேத்தாசன், கோதண்டம், தி. பத்மநாதன், கே. மாதவன், ம. ந. ராமசாமி, பரிணாமன், நடராஜன், இளவல அருணா அசோகமித்திரன், வல்விக்கன் னன், விட்டல்ராய் போன்றவர்கள் என்னுடன் இடைவிடையே தொடர்பு கொண்டு விசாரிக்கும் நண்பர்களில் சிலர். சில நாட்களுக்கு முன்பு மாலன் விசாரித்துக் கடிதம் எழுதினிருந்தார். இத்தகைய நண்பர்களும் மற்றும் சிலரும் சுமத்து இலக்கியத்தின் மீது மட்டுமல்ல, இயற்குள்ள படைப்பாளிகள் மீதும் அக்கறையும் அபிமானமும் கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கு விசாரிப்புக் கடிதங்களை அந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன.

● 'சினா' சினிமாப் படம் பார்த்தீர்களா? பார்த்திருந்தால் அங்குள்ள அபிப்பிராயம் தேவை?

உடுவிலி. என். அழகேந்திரன்

பார்த்தேன். இக் கதைமைய நான் ஆனந்த விசாரிப்பின் மூன்று படிக்கலன் கதைக் கருவைக் கொச்சையிட்டுத்தான் தெரியாள்ளை செய்திருப்பது பாரபட்சத்தக்கது என்பதில் நடிப்பும், ராஜேஸின் நடப்பும் மெருகட்டுகின்றன.

● மல்கியை சுமத்து வருவதாக வாங்கிக் கொடுத்தபடி வரவில்லையே ஏன்?

பதுளை. க. ஜெதீசன்

சகலருக்கும் தெரிந்த காரணம் ஒன்று. அந்த மல்கியை இப்பொழுது இல்லாதது இரண்டு. பழமை பன்ன முடியாத நிலை மூன்று.

**ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS**

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOOD
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR

NEEDS

WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E. SITTAMPALAM & SONS

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

MAY 1985

Mallikai

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. / 1 / BI / NEWS / 85)

Dealers in:

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TIMBER**

Phone: 24629

With Best Compliments of:

PL. S. V. SEVUGANCHETTIAR

**140, ARMOUR STREET,
COLOMBO - 12.**

இக் கருவிகை 2348 கார்ட்டுகள் தயார் செய்து வாழ்ப்பாணம் மூலையில் வரிப்பவ
ரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுகிறார்கள். இவர்களுள் மக்களை சாதனை
கூட்டல் வாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ யுகம் அச்சத்திலும், அட்டை விஜயா அழுத்தத்திலும்